

1

GRÆCIAE ANTIQUAE

DESCRIPTIO GEOGRAPHICA
IN TABULAS (seu CHARTAS ut vocant) ALIQUOT
DISTINCTA,

CUM UTILI ET NECESSARIA EXPLICATIONE ex ANTIQUIS COLLECTA.

Authore NICOLAO SANSON *Abbavilleo, Christianissimi Regis Geographo.*

Anno MDCXXXVI.

Editio altera prostat,

LUTETIÆ PARISIORUM;

Apud P. MOULLART-SANSON, Christianissimi Regis Geographum, in Claustro
S. Nicolai vulgo dicti *du Louvre.*

M DCC VIII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

1

GRÆCIAE ANTIQUÆ

DESCRIPTIO GEOGRAPHICA
IN TABULAS (seu CHARTAS ut vocant) ALIQUOT
DISTINCTA,

CUM UTILI ET NECESSARIA EXPLICATIONE ex ANTIQUIS COLLECTA.

Auctore NICOLAO SANSON *Abavilleo*, *Christianissimi Regis Geographo.*

Anno MDCXXXVI.

Editio altera prostat,

LUTETIÆ PARISIORUM;

Apud P. MOULLART-SANSON, *Christianissimi Regis Geographum*, in Claustro
S. Nicolai vulgo dicti *du Louvre.*

M DCC VIII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

- I. TOTIUS GRÆCIÆ ANTIQUÆ TABULÆ METHODICÆ.
 II. GRÆCIÆ ANTIQUÆ TABULA GEOGRAPHICA GENERALIS.
 III. GRÆCIA ANTIQUA IN MAJORES QUINQUE PARTES DISTINCTA, IN MACEDONIAM
 scilicet, THESSALIAM, EPIRUM, ACHAIA, & PELOPONNESUM.
 IV. MAJORUM QUINQUE PARTIUM GRÆCIÆ DISTRIBUTIO in minores Partes seu Po-
 pulos.
 V. GRÆCIÆ IN PROVINCIAS SEPTEM PARTITIO ad ROMANI IMPERII NOTITIAM ac-
 commodata, ubi MACEDONIA, MACEDONIA SALUTARIS, EPIRUS NOVA, EPIRUS VETUS,
 THESSALIA, ACHAIA sub qua PELOPONNESUS continetur, & CRETA.
 VI. Tabula in quâ VIÆ MILITARES delineantur.

PRIVILEGE DU ROY.

Louis par la grace de Dieu Roi de France & de Navarre, à nos amez & feaux Conseillers les Gens tenans nos Cours de Parlement, Grand Conseil, Requêtes de nôtre Hôtel, & du Palais, Baillits, Sénéchaux, Prévôts ou leurs Lieutenans, & tous autres nos Justiciers qu'il appartient; SALUT. Sçavoir faisons que nôtre bien aimé PIERRE MOULLART SANSON nôtre Geographe ordinaire Nous a fait remontrer que s'étant appliqué à la Geographie, à l'exemple de Nicolas, Guillaume, & Adrien Sanson nos Geographes ordinaires, il a fait plusieurs ouvrages de Geographie dont il a mis une partie au jour, & afin de n'être pas privé du fruit de son travail, de celui de ses ancêtres, & des frais qu'il a fait pour y parvenir, il Nous a fait très-humblement supplier lui vouloir accorder le Privilege de faire graver, imprimer & vendre chez lui les œuvres de Geographie faits & donnez au Public tant par ledit Nicolas Sanson son Ayeul, Guillaume Sanson son Oncle, que par lui, mentionnez dans la liste cy-attachée sous le Contre-sel de nôtre Chancellerie; ensemble ceux qu'il a desdits Sanson qui n'ont pas encore paru, & ceux auxquels il a travaillé & travaille actuellement. Desirant favorablement traiter l'exposant, Nous lui avons permis & accordé, permettons & accordons par ces presentes, comme nous avons ci-devant

permis audit Nicolas & Guil. Sanson, de faire graver, imprimer & vendre chez lui toutes les œuvres de Geographie desdits Sanson ses Ayeul & Oncles, énoncées dans la liste imprimée cy, avec les autres pièces attachées sous nôtre contre-sel, & ceux qui n'ont pas encore paru, même ceux que ledit exposant a composé & composera cy après, & de rediger le tout en un corps en forme d'Atlas, & de les vendre & distribuer séparément & par feuilles pendant l'espace de dix ans, par tout nôtre Royaume, pays, Terres & Seigneuries de nôtre obéissance; pendant lequel tems, Nous faisons très-expresses inhibitions & defenses à tous Graveurs, Imprimeurs & autres personnes de quelque condition qu'elles soient, de graver, imprimer, contrefaire, & imiter en tout ou en partie, vendre & distribuer les susdits ouvrages de Geographie sur peine de confiscation des exemplaires contrefaits, & de trois mille livres d'amende: dont un tiers à l'Hôpital general, un tiers à l'exposant, & l'autre tiers au denonciateur, de tous dépens, dommages, & intérêts, à la charge que ces presentes seront enregistrées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires de Paris, dans trois mois de ce jour; que l'impression desdits ouvrages, sera faite dans nôtre Royaume & non ailleurs, conformément aux Reglemens; qu'avant de les mettre en vente il en sera mis deux exemplaires de chaque sujet en nôtre Bibliothèque, un en celle de nôtre Cabinet du

Louvre, & un en celle de nôtre tres-cher & feal Chevalier Chancelier de France le Sieur Phelipeaux Comte de Pontchartrain Commandeur de nos Ordres: le tout à peine de nullité de ces presentes, du contenu desquelles vous mandons & enjoignons de faire jouir l'exposant, ou ses ayans cause, pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement; Voulons qu'en mettant au commencement ou à la fin de chaque Livre imprimé la copie des presentes, & qu'en mettant seulement au bas de chaque Carte ces mots, Avec Privilege du Roy, du huitième Mars 1704. ces presentes soient tenuës pour bien & dûment signifiées, & qu'aux copies d'icelles collationnées par un de nos amez & feaux Conseillers Secretaires, soit soit ajoutée comme à l'Original, Commandons au premier nôtre Huissier ou Sergent sur ce requis, de faire pour l'exécution des presentes tous Actes requis & nécessaires, sans qu'il soit besoin d'autre Permission, & nonobstant clameur de Haro, Chartes Normandes, & Lettres à ce contraires; CAR tel est nôtre plaisir: Donnè à Versailles le 8. Mars l'an de grace 1704. & de nôtre Regne le soixante-unième, Signé HERON.
 Registré sur le Livre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris Numero 183. Page 246. conformément aux Reglemens, & notamment à l'Arrêt du Conseil du 13. Aoust dernier. A Paris le 3. Juin 1704. Signé P. EMERY Syndic.

ERRATA.

Pagina 1. col. 2. l. 33. lege Acrocerauniis, Pieris. col. 3. l. 1. ad hoc, lege, sicut & p. 2. col. 2. l. 7. dele præter. l. 32. Emathia adde quæ proprie Macedonia. l. antea. & ut ipsa & c. lege quamvis hæc urbs non magna tamen publicis. p. 3. col. 1. l. 10. post Atintania, adde Tymphzi l. 23. adde Tymphaeorum, Ægynium col. 2. l. 32. Atintania & c. notandum quod in Tabulâ Græciæ methodicâ, & in schedis ipsius auctoris reperitur urbs celetrum sub Atintaniâ. p. 4. col. 2. l. 22. & alibi, lege Esticoris. p. 5. col. 3. l. 48. post vocat, adde Thessaliæque transcunt. l. 50. dele transcunt. l. 51. lege venum ad hanc urbem est. l. 55. lege queat. p. 6. l. 19. post stadia, adde Phthiotis autem adjacet l. 20. Thessaliotidi, lege Pelasgiotidi. l. 23. Thessaliæ, lege Pelasgiotidi. p. 51. lege abrupto. p. 10. col. 2. l. 66. lege Elateia aut Elateia. p. 11. col. 2. l. 65. lege Saxo-nico. p. 12. col. 3. l. 57. ante chelonates, adde, Araxus, p. 14. col. 2. l. 67. lege Mediterraneis: col. 3. l. 41. lege posteri, Danao.

CATALOGUS
 TABULARUM
 ET ALIQUOT OPERUM
 VETERIS GEOGRAPHIÆ,
 NICOLAI SANSON, NICOLAI &
 GULIELMI, filiorum ejus, Christianissimi
 Regis Geographorum.

TABULA Methodica ORBIS veteris, & ejusdem descriptio Geog. Authore N. Sanson.
 ASIA & Tab. Meth. eod.
 ASIA minor & Tab. eod.
 Trojanum Regnum. Authore G. Sanson.
 Paphlagonia. eod.

Galatia eod.
 Pamphyla & Pisidia.
 Lycania.
 Mithridatis Regnum.
 Colchis, Iberia, Albania.
 Assyriorum Imperium.
 Persarum Imperium Authore N. Sanson filio.
 India Partes Septentrion.
 Scythia.

AFRICA & Tabula N. S.
 Tabula meth. Ægyptus.
 EUROPA & Tabula.
 Romani imperii Descriptio Geog. aliquot distincta Tabulis, cum brevi & facili explicacione, ex veterum scriptis collectâ, & Tab. methodo continens collationem recentiorum nominum cum vetustis.
 Britannicarum Insularum descriptio Geog. aliquot distincta tabulis.
 Baltia qua & Scandia, Sarmatia N. S. filio.
 Cimmeria seu Scythia Europæ & Tab. G. S.
 Bosphorus Cimmerius. G. Sanson.
 Gallia ex Casare, Tab. meth. & liber cui titulus est; les Remarques sur la carte de l'an-

ciene Gaule, tirée des Commentaires de Cesar. N. S.
 Gallia, Germania, Hispania, Italia & Græcia Descriptions Geog. aliquot distincta Tabulis cum brevi & facili explicacione ex veterum scriptis collectâ. N. S.
 Germanofarmatia.
 Illyricum & Tab.
 Græcia fœderata ex Homero. G. S.
 Bosphorus Thracius. G. S.
 Pontus Euxinus. N. S. filio.
 Creta insula. G. S.
 Tabula expeditionum Alexandri magni. N. S.
 Geographia sacra ex veteri & Novo Testamento desumpta & in Tab. 3. circinnata quarum

14 totius orbis in Bibliis sacris cogniti partes continet. 11a Terram Promissam, seu Judæam. 111a J. C. Salvatoris nostri & Apost. Petri & Pauli Itineris addita sunt descriptio Terra Chanaan, Jesu-Christi Salvatoris nostri & Apostolorum Petri & Pauli visa in Epistomen contracta sum & in omnes eas Tabulas & Descriptions, Animadversiones, & Index Geographicus. N. Sanson.
 Index Geog. & explicatio Regionum, & locorum in tabula Judææ descriptorum & c. N. S.
 N. Sanson in illustrissimi Brienna comitis Itinerarium Index Geog. &

Itineris Lomemiani tabula Geographica.
 Patriarchatus antiqui & tres tab. meth. G. [S.
 In antiquorum Africa Episcopatum notitiam & Tabulam à R. P. in Geographia sacra nuper editam Exercitationes Geographica, in partes sex distincta, N. Sanson, Geographia Synodica G. Sanson, Gulielmi Sanson, N. filii in Geographiam antiquam Michaelis Ans. Baudrand Disquisitiones Geographica.

GRÆCIA

GRÆCIA primùm angustis contenta est finibus; dein alias atque alias regiones hinc inde amplexa, non tantum eam obtinuit Europæ partem, quæ Illyricum & Thraciam attingens, Adriatico, Africo, & Ægæo pulsatur maribus; sed & tum Italiæ, Thraciæ, & Asiæ partes aliquas; tum & Cretam insulasque vicinas, in Græciæ nomen traxit: coloniasque in Hispaniam, Galliam, Africam, & penè per totam Maris interni, sive Mediterranei (ut vocant) longitudinem, & in Propontidem, & in Pontum Euxinum, quamplurimas deduxit. Verum enim verò nos eam tantum nunc describimus, quæ communiter & dilucidè sub Græciæ nomine ab antiquis intelligitur; totam dividemus in quinque majores partes: Macedoniam scilicet, Thessaliam, Epirum, Achaïam (quæ propriè Græcia,) & Peloponnesum: sine quo dabimus ab Oriente, Ægæum Mare; à Meridie, Africum; ab Occidente, Adriaticum; à Septentrione, montes, quibus Macedonia omnis ab Adriatico Mari Ægæum usque incingitur. Montes ipsi quæ Macedoniam ab Illyrico submovent, Scardus sive Scodrus; quæ à Dardania, Orbelus; quæ à Thracia, Pangæus appellantur. Marja, Ægæum, quæ Macedoniam, & Thraciam alluit, speciatim Macedonicum; quæ Thessaliam & Eubœam, Græcum; quæ Achaïam & Peloponnesum, Myrtoum vocatur. Adriaticum, quæ ab Occidente Macedoniam tangit, Adriaticum propriè sive Superum & Interius; quæ Epirum & Achaïam, Ionium, aut Inferum & Exterius; quæ Peloponnesum, Siculum: Africi autem aut Libyci maris pars ea, quæ Peloponnesi oram Australem lambit, Cretici nomen habet; à Creta nimirum insula nobilissima proximè sita. Sic & Siculum à Sicilia, cujus incolæ aliquando Siculi; Ionium aut ab Io, aut ab Ione quodam, qui Iones huc deduxerit; Adriaticum, aut ab Adria fl. ut Theopompus, aut ab Adria urbe, ut alii putant: sic & Ægæi maris partes, Macedonicum à Macedonia, Græcum à Græcia, Myrtoum ab insula parva haud procul Eubœæ Caristo, aut à Myrtilo Mercurii filio, aut à puella Myrtus nomine: Ægæum verò mare, aut ab Ægis Eubœæ oppido, aut ab Æga monte & Pro-

GRÆCIA.

montorio, quod ad Arginus insulas, & Lesbum imminet; aut ab insulis; quæ in toto hoc mari dispersæ, procul eas despicientibus capras repræsentant: aut ab insulula quadam (verius scopulum aut saxum dices) nautis maximè dira & pestifera, quæ inter Ceam & Tenum ab Achaïa Andrum navigantibus, à dextra parte, & in medio mari repente exilit: ea etenim quod sub specie capræ appareat, capraque æx à Græcis appellatur, hinc universo illi mari quod Græciam, Macedoniam, Thraciam, Asiam, Cretamque interluit nomen quæsitum est.

MACEDONIA.

MACEDONIA totius Græciæ penè pars altera, arctiori primùm finita limite; mox sensim, & prout suorum fortuna Regum tulit, ampliata; Thraciæque, & Illyrici bonam partem nata, antequam in Romanorum potestatem caderet; terminabatur, à Septentrione iisdem quibus tota Græcia montibus; ab Oriente, mari Ægæo quæ Macedonicum; ab Occidente, Adriatico mari quæ Adriaticum propriè appellatur; à Meridie Epiro & Thessalia; montibus Acroceroniis, Pieriis, & Candaviis, ut plurimum interjectis. Longitudo ab Apollonia aut Dyrrachio per Thessalonicam Philippum usque est circiter ter centum & quinquaginta millia passuum, latitudo dimidio minor. Æmilius Paulus cum Perseum ultimum Macedonum Regem devicisset, & in Samothracia cepisset, Macedoniam ipsam jam Imperio Rom. subjectam in quatuor divisit regiones. Unam fecit eamque primam, quod agri inter Strymonem & Nessum amnes esset; Bisaltica omni cum Heraclea Sintica additis: secundam Strymonem & Axio terminavit, Pæoniæque partem adjecit: tertia pars facta est, quam amnis Axius à Septentrione, Peneus à meridie cingunt, ad occasum, Bora mons, ad ortum, Thermaicus sinus includunt; adjectaque huic regioni Pæoniæ pars altera: quarta regio trans Boram montem, unâ parte confinis est Illyrico, alterâ Epiro. Capita regionum ubi concilia fierent, primæ regionis, Amphipolis; secundæ, Thessalonica; tertiæ, Pella; quartæ, Pelagonia facta sunt. Pars prima Bisaltas habet fortissimos viros (ad Strymonem incolunt,) & multas frugum proprietates, & metalla; & opportunitatem Amphipolis, quæ objecta claudit omnes ab Oriente sole in Macedoniam aditus. Secunda celeberrimas urbes Thessalonicen,

& Cassandriam habet, ad hoc Palinen fertilem ac frugiferam terram; maritimas quoque opportunitates ei præbent portus ad Toronen, & montem Atho; alii ad Thessaliam, & Græciam, alii ad Thraciam, Hellepontum; & Asiam opportunè versis. Tertia regio nobiles urbes Ædessam, & Berrœam & Pelam habet, & Bottæorum bellicosam gentem; incolas quoque per multos Gallos, & Illyricos impigros cultores. Quartam regionem Taulantii, Dassaretii, Pelagones incolunt, juncta his, Atintania, Orestis, Stymphalis, & Elymiotis: frigida hæc omnis, duraque cultu, & aspera plaga est; cultorum quoque ingenia terræ similia habet; ferociosiores eos & accolæ barbari faciunt, nunc bello exercentes, nunc in pace miscentes ritus suos. Primæ autem, & secundæ, & tertiæ regionis partes ad Orientem spectant; ubi Strymonicus, Singiticus, Toronaicus, & Thermaicus sinus sunt in Ægæo mari: quarta regio ad Occidentem, & mare Adriaticum, inter Drilonem fl. & Acroceraunios montes.

Primæ regionis minores sunt partes Edonis, Odomantice, Bisaltia, Sintica. Minorum partium notissimæ urbes, in Edonide, Philippi; in Odomantica, Amphipolis; in Bisaltia, Euporia; in Sintica, Heraclea. Philippi urbs sita est in prærupto tumulo, tota ejus latitudinem occupans; habet à meridie paludem, quam mare excipit; à Septentrione, & ab Oriente saltus in Pangæo monte, ubi fauces, quæ è Macedonia in Thraciam iter est, ab Occidente campi ad trecenta & quinquaginta stadia patent usque Murcinum Drabiscumque oppida, & Strimonem fl. ii fertiles admodum & amœni, Cassii etiam clade nobiles. Urbs ipsa Dato olim appellata est, & ante etiam Crenides, quod fontes crebri circa tumulum scaturirent: sed Philippus Amyntæ filius eam hominum frequentia amplificatam munivit, deque suo nomine appellavit: tum quod bello adversus Thracas gerendo opportuna esset, tum quod auri argentique fodinæ celebres in Pangæo annum mille talentorum redditum afferre possent: quæ opum abundantiam Macedonia regnum non parum accepit emolumentum. Amphipolis Atheniensium est colonia, cæterasque ejus regionis urbes rerum omnium copia, magnitudine, populique frequentiam superat. Primum eam Aristagoras Milesius cum Darii Regem fugeret coloniam deductam condere tentavit, sed eo ab Edonis pulso, cæsoque, Athenienses duobus ac triginta post annis, mis-

MACEDONIA:

2
 sis decem millibus incolarum, locum eundem coloniam condendam delegerunt. His iterum à Thracibus apud Drabiscum interfectis, rursus Athenienses cum loci commoditas maximè arrideret, unde tricesimo post anno reversi, Agnone duce, urbem restaurarunt & Amphipolim à situ vocaverunt. Strymon etenim fl. ut circino circumductus penè totam urbem cingit, reliquum spatium quod fluvius intermittit, murus claudit: hinc etiam ostium Strymonis, & Eione urbis navale viginti quinque stadiis tantum distita sunt. Amphipoli & Philippis minores sunt Euporia, & Heraclea cognomento Sintica, hæc tamen altera notior & major.

Regionis secundæ minores sunt partes Amphaxitis, Chalcidica, Paraxia, Mygdonia, Pelagonia, Pæoniæ pars, Ioria, Orbelia, Almopia. Partium urbes, Almopiæ Europus, Orbeliæ Gariscus, Ioriæ Iorum, Pæoniæ Alorus, Pelagoniæ Stobi & Bylazora: Mygdoniæ Eordea: Paraxiæ Cassandria, Olynthus Torone; Chalcidicæ Singus & Acanthus, Amphaxitidis Stagiræ & Thessalonica. Europus hæc ad Axium fl. dicitur ad differentiam alterius quæ ad Rhœdium. Gariscus, Iorum, Alorus nihil habent peculiare, nisi quod populorum sint capita. Stobi nunc Pelagoniæ, nunc Pæoniæ ab antiquis attribuuntur. Pelagonia etenim, ut & vicina quædam sub Pæoniæ nomine aliquando comprehenduntur. Dardani cum Pæoniam hanc ab Æmilio Paulo Macedonici regni victore repererent, quod & sua fuisset, & continens esset finibus suis; Paulus concedere renuit: omnibus qui sub Persei regno fuissent tunc sub Rom. Imperio retentis, & libertate donatis. Dardanis autem commercium salis dedit, pretiumque statuit: & tertiæ regioni, ut Stobos Pæoniæ deveherent, imperavit. Bylazoram Polybius Pæoniæ maximam facit, eamque peropportunè sitam ait à Dardania Macedoniam intrantibus. Cum eam Philippus Persei pater cepisset præsidiumque in ea imposuisset, omnem, quem ex Dardanis Macedoniam incurfantibus, metum conceperat, dissolvit. Eordea ad Begoritem lacum est, nec fortè longè ab hac, est altera Eordea, Stephanus etenim in Mygdonia duas facit Eordeas. Cassandria in Peninsulâ Pallenens à Cassandro Macedonicum regnum affectante aucta, munita, & nominata, cum ante Potidæa esset: primum Corinthiorum, postea Atheniensium colonia. Olynthus Chalcidensium Eubæorum colonia,

à Potidæa sexaginta, à Mecyberna qua tamquam navali diu usa est, viginti stadiis distita; in colle posita Chalcidicæque omnis Macedonicæ longè maxima & celeberrima fuit: à Philippo Amynthæ tandem prodicione capta, famam præterquam in actionibus Demosthenicis amisit. Torone Lecycho castello, quasi vertice urbis in mare protenso, angustoque Isthmo secluso, munita, Toronaico sinui nomen dedit. Sic & Singitico sinui Singus nomen communicans, antiquitatis & celebritatis argumentum demonstrat. Acanthus opibus & auctoritate multum pollebat. Stagiræ Aristotelis natalibus inclita ad Strymonicum est sinus: Philippus eam evertit, restauravit Alexander in Aristotelis gratiam. Thessalonica prius Therme dicta ab aquis, tum in gratiam Thessalonicæ uxoris Cassandri nominata in intimo sinus recessu, qui ab urbis prioris nominæ Thermaicus appellatur posita est, situque, munitionibus, magnitudine, & pulchritudine tandem cæteras totius Macedoniæ urbes antecelluit.

In tertia Macedoniæ regione minores sunt partes Bottiæ, Pieria, Emathia, Brygij, Lyncestis, Pæoniæ pars, & Æstræi. Urbes autem Bottiæ, Pella, Alorus; Pieriæ Dium; Pydna, Methone; Emathiæ Ædesa, & Berrhœa; Brygiorum Sydra aliis Cydriæ; Lyncestidos Heraclea; Pæoniæ Doberus; Æstræorum Æstræum. Pellam parvam urbem Philippus auxit, & illustrem reddidit, Alexander Philippi F. eandem regiam sibi constituit: non tantum quod & pater, & ipse in ea nati & educati essent, sed & propter loci naturam. Sita est in tumulo vergente ad Occidentem hibernum; cingunt Paludes inexuperabilis altitudinis æstate & hieme, quas refagnantes faciunt lacus: in ipsa Palude, quâ proxima urbi est, velut insula eminet aggeri operis ingentis imposita, qui & murum sustineat, & humore circumfusæ Paludis nihil lædatur, muro urbis conjuncta procul videtur. Divisa est intermurali amni, & eadem ponte juncta, ut nec oppugnante externo aditum ab ulla parte habeat, nec si quis ibi inclusus est, ullum nisi per facillimæ custodiæ pontem effugium. Et Gaza regia eo in loco asservabatur. Alorus Bottiæ, altera ab Aloro Pæoniæ est, hæc longè in Mediterraneis, illa ad Thermaicum sinum posita 70. à Pydna stadiis. Dium abest septem tantum stadiis à Thermaici sinus litore, radicibusque Olympi subjacet, & ut ipsa urbs non magna, ita publicis locis, & multitudine statuarum ex

ornata egregieque munita est. Non longè à Dio, prope Pimpleiadem vicum, mulieres Thraciæ Orpheum dilacerasse creduntur; vicesimoque ab oppido, Pierium montem versus, stadio columna erecta est, super impositaque columnæ lapidea urna in qua Orphei ossa condita esse vicini accolæ dicunt. Pydna in littore jacet, inter Lydii & Haliacmonis fluvii ostia: penes eam in amplissima planicie postremum Macedoniæ Regum Persea ingenti pugna Æmilius Paulus Romanorum Consul superavit, regnumque Romano Imperio adjecit; in ea etiam Olympias Alexandri magni mater longa obsidione fatigata, cum fugam tentaret, in Cassandri potestatem venit, mortique paulo post tradita est. Methone in Pieria tantum quadraginta à Pydna stadiis distita; ea est quam cum obsideret Philippus Alexandri magni pater altero damnatus est oculo, ictus fagittâ è manibus ab Astere oppidano emissa, nominibus, & Asteris qui jaculabatur, & Philippi qui petebatur inscriptâ. Ædesa & Berrhœa nobilissimæ sunt urbes; Ædesa medio inter Heracleam, Lyncestin & Thessalonicam itinere, Berrhœa quæ è Pella in Thessaliam tenditur. Ædesam, & Ægeam duas diversasque facit urbes Ptolemeus, unius ejusdemque urbis diversa tantum esse nomina Justinus ex Trogo demonstrat. Caranus etenim jussus ab Oraculo sedes in Macedonia quærere, cum in Æmathiam venisset, ipse urbem Ædesam non sentientibus oppidanis, propter imbrium & nebulæ magnitudinem, gregem caprarum imbrem fugientium secutus, occupavit: memorque oraculi, quo etiam jussus erat ducibus capris imperium quærere, regni sedem hic statuit, urbemque Ædesam, Ægeam vocavit. In Ægea hæc mos erat sepelire Reges, Perdiccas Carani successor jam senex moriens Ægeo filio monstravit locum, quo condi vellet; ibique non sua tantum, sed etiam succedentium sibi in regnum ossa poni iussit, præfatusque quo ad ibi condita posterorum reliquiæ forent, regnum in familia mansurum: creduntque hac superstitione extinctam in Alexandro stirpem, quia locum sepulturæ mutasset. Ædesa & Berrhœa longè inferiores sunt Sydra aliàs Cydriæ, Heraclea Lyncestis, Doberus aliàs Deborus, & Æstræum, quam Livius ni fallor vocat Asterium, & ejus populos Plinius mutilatè Trienses. Heraclea tamen cognomento Lyncestis iis aliquanto notior, in via Egnatia posita, peneque pari inter Adria-

MACEDONIA.

zum & Ægæum mare intervallo, nec longe à Candaviis montibus.

Ultra Candavios montes Macedonia est regio quarta; minores hinc partes, Pelagonia quæ Tripolitis, Deuriops, Penestis, Stymphalis, Parthiæ, Dassaretis, Albania, Eordæa, Taulantii, Elymiotis, Orestis, Atintania. Pelagonia hæc quod tribus constaret urbibus Azoro, Doliche, & Pytheo sive Pistæo, Tripolitis appellatur. Deuriopi est Stymbara; Penestidis Ufca; Stymphalidis Gyrtone; Parthiæ Eribœa; Dassaretidis Lychnidus, & Antipatris; Albanorum Albanopolis; Eordææ Scampis; Taulantiorum Epidamnus aliàs Dyrrachium, Apollonia, & Aulon navale; Elymiotidis Elymea, & Bullis; Orestidis Amantia utraque, & Celestrum; Atintaniæ.....

Azorus, Doliche & Pytheum patres ad famam; ex etenim cum invicem aut conjunctim sub eodem magistratu, & sub iisdem legibus sese territoriumque gubernarent, hinc pro Regionis quarta Metropoli Æmilius Paulus Pelagoniam fecit. Stymbarâ alias Stuberâ maximè Perseus usus est, cum Genio Illyricorum regi bellum inferret; ex eaque frumentum, & ad oppugnandas urbes apparatus sumpsit; multitudinemque omnem deditorum, quæ aliquoties propenunero exercitum æquabat, Stuberam abduxit, vendiditque. Ufca Penestianæ terræ maxima decem millia civium habuit. Gyrtone, Eribœa, & Albanopolis nihil habent quo commendentur, Lychnidus, & Antipatris aliquanto notiores: Lychnidus ad Lychnidem paludem sita est, Romanis que recepraculo fuit cum Perseum Illyricum devastantem propellere conarentur: Antipatris ad angustas montium fauces situ, mœnibus & magnitudine fræta; cum Apustii R. legati copias aspernarentur, expugnata, & incensa est. Scampis in via Egnatia est, eoque & ex Dyrrachio, & ex Apollonia, aut Aulone navali itinera conveniunt. Epidamnus urbs magna populoque frequens ad dexteram ex Ionio mari in Adriaticum navigantibus apparet: Coloniam hanc Corcyræi Corinthiis quibusdam sociis, & sub Phalio Corinthio duce condiderunt, posteaque Epidamniis ipsis inter se dissidentibus, cum Corcyræi & Corinthii de coloniarum administratione in controversiam venissent, & in arma descendissent, Atheniensibus Corcyreos, Lacedæmoniis Corinthios adiutantibus, bellum Peloponnesiacum

inceptum est. Sub Romanorum Imperio Dyrrachium (nam Epidamni nomen ut inauspicatum mutatum est) maximè inclaruit, tum quod urbs extructa in Peninsula cum portu commodissimo mari accubaret, tum quod brevissimo & facillimo cursu ex Brundisio Italia in eam trajiceretur. Apollonia Corinthiorum etiam Colonia, optimisque formata legibus, eodem in littore, medio inter Acroceraunos montes & Dyrrachium spatio jacet: ab Aoo fluvio decem, à mari sexaginta stadiis, in Aulona navale usitatissimus est à Brundisio, & ex Hydrunte trajectus. Elymea altera ab Elymea Livii est, hæc ad Aliacmonem, illa non longè à Bullide, Bullis ad mare est, Bullidensem coloniam vocat Plinius, oppidanos Bellidenfes Cæsar, Bulliones Strabo. Amantia duplex est maritima altera, altera Mediterranea; nec longè à sese distantes. Celestrum in Peninsula situm est, lacus mœnia cingit, angustis faucibus ex continenti iter est: P. Sulpitius Romanorum Consul, fractis Philippi ad Aoum flumen copiis, Celestrienses situ ipso fretos, imperiumque abnuentes, ad deditionem compulit. Atintaniæ nondum ullam inveni urbem, ipsa autem Atintania ut & Orestis, priscis temporibus sub Epiro, posterioribus sub Macedonia comprehenduntur.

Macedoniæ montes & fluvii sunt quæ amplius, eosque magna ex parte jam dedimus. Montium verò notissimus est Athos inter Strymonicum & Singiticum sinus, longe ab occasu in Orientem profiliens, & Isthmo duodecim stadiorum continenti annexus, quo à Xerxe Persarum Rege perfolto, mons ipse aliquando à continenti abscissus est, & insula factus. Fluviorum nobilissimi sunt Axius, Aliacmon, Strymon, Aous, aliique. Axius è Scodro monte Pæoniam Pelagoniamque præterfluens, Mygdoniamque ab Emathia, & Amphaxitidem à Bottiæa dividens, in sinum Thermaicum fertur. Chidorus initio è Crestonæis sumpto, per mediam Mygdoniam in paludem, quæ est supra Axium, evolvitur: hujus aquas exercitu Xerxis potante defecisse auctor est Herodotus. Erigon flumen ex Illyricis gentibus per Pæoniam & Emathiam Axio miscetur. Ludias ex palude ad Pelam fluit, quo adverso centum viginti Stadiorum ad urbem navigatio est. Aliacmon è Candaviis montibus per Emathiam & Pieriam in Thermaicum sinum: Ubi & Phabyrus, alias Baphyrus (nam & β pro φ, & φ pro β, pronunciant Ma-

cedones) è Pieriis descendens montibus. Strymon Strymonico sinui nomen dedit; oritur è Pangæo monte. Aous inter montes, quorum alterum Æropum, alterum Afnam incolæ vocant, valle angusta fluens, & iter exiguum super ripam præbens, Philippi clade nobilitatur. Sunt & alii Macedoniae fluvii, montes, urbes, quæ omnia recensere nimis longum foret. Hæc est Macedonia illa centum quinquaginta populorum felix, terrarumque imperio potita quondam: hæc sub Alexandro Asiam, Armeniam, Iberiam, Albaniam, Capadociam, Syriam, Ægyptum, Taurum, Caucasumque transgressa; hæc in Bactris, Medis, Persis, dominata, toto Oriente possessa, hæc etiam Indiæ victrix per vestigia Liberi patris, atque Herculis vagata est: hæc eadem est Macedonia, cujus uno die Paulus Æmilius Consul Romanus septuaginta duas urbes direptas vendidit, tantam differentiam fortis præstitero duo homines.

THESSALIA.

Macedoniæ ad meridiem adjacet Thessalia, longa ducentorum, lata centum millia passuum: fines habet ab Oriente Ægæum mare, quæ Græcum appellatur, inter Thermaicum sinum & Maliacum, à Penei ostio Thermopylas usque: à Septentrione, ab Occidente, & à meridie, Macedonia, Epirum & Achaiam, Olympo, Pieriis & Candaviis montibus, tum Pindo & Oetæis jugis interjectis. In univèrsum olim Pyrrhæam nuncupatam à Pyrrha Deucalionis uxore, Æmoniam ab Æmone, Thessaliam à Theffalo Æmonis filio, scribit Strabo: ait etiam quosdam in duas partes dividere, quarum altera versus meridiem sita obtigerit sorte Deucalioni, & is à matre sua Pandoram denominaverit, altera Æmoni, unde dicta sit Æmonia; Antiphi porro & Philippi, filiorum Thessali, posteros ab Ephyra Theffrotica profectos, huc suos reduxisse, & à Theffalo sui generis auctore nomen Thessaliæ imposuisse: Nefonidem etiam aliquando vocatam à Thessali filio Nefone, unde Nefonidi paludi nomen remanserit. Diodorus Siculus lib. 4. Thessaliæ nomen ab Jasonis & Medæ filio dedit, aliorumque sententias aliter sentientium refutare alio loco (qui non extat) pollicetur. Sed & Thessalia ipsa mutatis sæpe nominibus, eadem Pelasgicum Argos, eadem Hellas, Dryopis, & Achæa, A ij

à Regibus semper cognominata: ibi genitus Rex nomine Græcus, à quo Græcia, ibi Hellen, à quo populi Hellenes: hos eisdem Homerus tribus nominibus appellavit Myrmidonas, Hellenas, & Achæos: cæterum communis Thessaliæ appellatio omnibus illis populis invaluit, ne ad Romanorum quidem tempora oblitterata.

Trojani belli tempestate regionem hanc totam Homerus in ditiones decem distribuit, quibus imperarunt Achilles Pelei filius omnium latissimè, Proteus, Eumelus, Philoctetes, Podalirius, & Macaon Asclepii filii, Eurypilus, Polypoetes, Guneus, Prothous, tum & Phœnix Achillis moderator in Dolopibus. Posterior ætas Thessaliam divisit in quatuor partes: in Pelasgiotidem, Æstiaotidem, Thessaliotidem, & Phthiotidem: quin & quintam aliqui addunt, excerptam ex Pelasgiotide, Magnesium. Pelasgiotis latus Septentrionale occupat infra Æstiaotidem, inferiori contigua Macedonia oram usque Magneticam; Æstiaotis occiduum inter Pindum, & superiorem Macedoniam; Thessaliotis, plana multâ ex parte, Austrinum Phthiotidem usque, Phthiotis reliqua obtinet ad usque Magnesium; Magnesia verò, pars aliquando Pelasgiotidis, inter Peneum fl. & Pagasicum sinum tota in mare prominet.

Pelasgiotidis urbes sunt Larissa, Scotussa, Atrax, Mallæa, Phacium, & aliæ ignobiliores: Magnesium Iolcus olim principem locum obtinuit, nunc Demetrias; tum Pheræ, & Melibæa: Æstiaotidis Gomphi, Metropolis, Tricca, Pelinæum; Thessaliotidis Hypata, Cypæra, & Thaumaci: Phthiotidis Heraclea, Lamia, Thebæ Phthioticæ, Pharsalus.

Larissa totius Thessaliæ urbs nobilissima sita in plano, facilisque aditu, abest à Gonno, ubi Tempe saltus sunt fauces, viginti millibus passuum; dicitur ad Peneum, ad differentiam duarum aliarum ejusdem nominis in Thessalia urbium; quarum altera ad Ossa in Magnetide, altera Cremaste, id est, pensilis cognominatur, in Phthiotide. Scotussam Ptolæmeus Larissæ Occiduum malè fecit; cum etenim Antiochus ad Pheras obsidendas castra haberet, & ab Larissa cum quinquentis armatis dux Hippolochus Pheras ut præsidium introduceret, mitteretur; hic exclusus aditu, jam omnia itinera obtinentibus regiis, Scotussam se recepit: argumentum Scotussam esse Larissam inter & Pheras. Sic & fla-

minino Proc. & Philippo Maced. Rege à Pheris Larissam versus contenditibus, huic ad dextram est Scotussa, ipsi ad sinistram Pharsalus; Cynoscephalis tumulis id est Canum capitibus interpositis: Scotussa ergo à Pheris Larissam petentibus ad dextram est. (Pheræ autem penè inter Demetriadem & Larissam sunt.) Sic & M. Acilio Glabrioni ab Larissa Crannonem exercitum moventi Pharsalus, Scotussa, & Pheræ dedunt sese: Sic & Agesilao Spartano è Macedonia per Thessaliam exercitum reducenti Larissæ, Crannonii, Scotussæ, & Pharsalii impedimento sunt, quod urbes eæ inter se vicina. Mallæa ubique Livio in Perhæbia est, cujus oppidani non prius Philippo Macedonum Regi urbem suam obsidenti dederunt sese, quam Bœbius Prætor Phacium, Phæsto; Chyretiis, & Phryco captis, copias cum Philippo conjunxisset. Phacium Brasidæ Spartano è Thessalia Thraciam petenti inter Apidanum fl. ad Pharsalum & Diuum occurrit prope Perrhœbiam.

Iolcus olim felix & ampla urbs Iolcum litus & Iolcitidem Thessaliæ partem aliquando nominavit: hinc Iason & Argo navis à Pelia sunt dimissi, ut vellus aureum peterent: Sed ea intestinis labefactata seditionibus, & ad Demetriadem condendam assumpta, ut & vicina oppida nihil tandem præter nominis famam retinuit. Demetriadem condidit Demetrius Poliorceta inter Pagasas & Ormenium, vicefimo aut paulo amplius ab utroque stadio, septimo tantum ab Iolco: Deductisque in eam viciniis Neliade, Pagasis, Ormenio, Rhizunte, Sepiade, Olizonte, & Bœbe, urbs magna & propter portus commoditatem ad omnia opportunè versa longo tempore navale fuit Regibus Macedonum: & sub se habuit cum Tempe, cum ambos montes Pelium & Ossa. Etiamque sub Romanis quamquam diminutâ potentiâ, tamen cæteris Magnesium urbibus præstitit. Cum T. Quintius Rom. Consul Græcorum & Philippi legatos de pace inter se componenda Romam misisset; Nihil æquè Senatum movit, quam maris terrarumque Græciæ situs demonstratio; ubi omnibus apparuit si Demetriadem in Thessalia, Chalcidem in Eubœa, Corinthum in Peloponneso Rex teneret, non liberam fore Græciam: Philippumque ipsum, non contumeliosius, quam verius, compedes Græciæ eas urbes appellare. Pheræ penè Larissam inter & Demetriadem, ab hac

plus centum & decem absunt stadiis; ab altera circiter ducentis & quinquaginta; à Pagasis quibus navali usâ est, nonaginta: Terminus est Pelasgici campi ad Magnesium, qui ad Pelium usque montem porrigitur stadiis centum sexaginta: Urbs ipsa aliquando ampla, & munita cum Tyrannis suis incrementum & decrementum habuit, Melibœa posita in radicibus Ossa sinui adjacet stadiorum ducentorum & amplius; Patria Philoctetis qui cum ex ea ob seditionem profugisset Peliam Lucanorum quondam primariam condidit.

Tricca, Metropolis, Pelinæum, Gomphi quasi in quadrilateri figuram disposita, inter se Ithomen habent oppidum Metropolitanæ ditionis natura munitum, utpote saxi asperis impositum. Apud Triccam Æsculapii templum est nobilissimum & antiquissimum, confine Dolopibus & locis ad Pindum sitis. Metropolis primùm è tribus obscuris conflata est oppidulis, postea etiam plura assumpta sunt, quorum etiam Ithome. Pelinæum ad lævam Penei ripam Bœbio restitit, Philippo Megalopolitano defendente, paulo post ramen. M. Acilio Glabrioni consuli se dedit. Gomphi primum Thessaliæ venientibus à Maced. & ab Epiro oppidum, Ambraciæ etiam urbi & Athamaniæ imminet: Cæsar cum ad Dyrachium cladem accepisset, & in Thessaliam Pompeium elicere conaretur; Gomphos urbem portas claudentem, eodem quo venerat die summâ vi expugnavit, & diripiendam militibus dedit; Metrolim autem portas aperientem diligentissimè Conservavit, quâ Metropolitanam fortunâ, cum Gomphenis casu collatâ, nulla fuit Thessaliæ civitas præter Larissam, quæ exercitibus Scipionis tenebatur, quin Cæsari pareret, atque imperata faceret.

Hypata Ænianum urbs est sub Oeta monte, nec longè ab Heraclea & Maliaco sinu, interius tamen recedens: Thessaliæ primam facit A sinu Apulæ; Heliodorus putat sic dictam, vel quod reliquis urbibus imperaret, vel quod Oeta monti subjaceret: Ætoli, Antiocho etiam tota Græcia pulso, Hypatis aliquandiu resistere, conciliumque in ea frequenter coegere. Cypæram Livius locare videtur Crannonem inter & Metrolim; iisque Antiocho deditis, facile etiam circumjecta oppida ab eo recepta sunt. Thaumaci à Pyllis sinuque Maliaco, per Lamiam in planiora Thessaliæ eunti, loco alto siti sunt, ipsis faucibus immi-

* Nota, Benevole Lector, transcendendum esse ad paginam sequentis columnam tertiam, lin. 48. juxta scellam.

THESSALIA.

tum & Phœnix Achilles moderator in Dolopibus. Posterior ætas Thessaliam divisit in quatuor partes: in Pelasgiotidem, Æstiatidem, Thessaliotidem, & Phthiotidem: quin & quintam aliqui addunt, excerptam ex Pelasgiotide, Magnesium. Pelasgiotis latus Septentrionale occupat infra Æstiatidem, inferiori contigua Macedonia, oram usque Magneticam; Æstiatotis occiduum, inter Pindum, & superiorem Macedoniam; Thessaliotis, plana multâ ex parte, Austrinum, Phthiotidem usque, Phthiotis reliqua obtinet ad usque Magnesium; Magnesia verò, pars aliquando Pelasgiotidis, inter Peneum fl. & Pagasicum sinum tota in mare prominet.

Pelasgiotidis urbes sunt Larissa, Scotussa, Atrax, Mallæa, Phacium, & aliæ ignobiliores: Magnesium Iolcus olim principem locum obtinuit, nunc Demetrias; tum Pheræ, & Melibœa: Æstiatotidis Gomphi, Metropolis, Tricca, Pelinæum; Thessaliotidis Hypata, Cypæra, & Thaumaci: Phthiotidis Heraclea, Lamia, Thebæ Phthioticæ, Pharsalus.

Larissa totius Thessaliæ urbs nobilissima sita in plano, facilisque aditu, abest à Gonno, ubi Tempe saltus sunt fauces, viginti millibus passuum; dicitur ad Peneum, ad differentiam duarum aliarum ejusdem nominis in Thessalia urbium; quarum altera ad Ossa in Magnitudine, altera Cremaste, id est, penitilis cognominatur, in Phthiotide. Scotussam Ptolemæus Larissæ Occiduum malè fecit; cum etenim Antiochus ad Pheras obsidendas castra haberet, & ab Larissa cum quingentis armatis dux Hippolochus Pheras ut præsidium introduceret, mitteretur; hic exclusus aditu, jam omnia itinera obtinentibus regiis, Scotussam se recepit: argumentum Scotussam esse Larissam inter & Pheras. Sic & flaminio Proc. & Philippo Maced. Rege à Pheris Larissam versus contendentibus, huic ad dextram est Scotussa, ipsi ad sinistram Pharsalus; Cynoccephalis tumulis, id est Canum capitibus interpositis: Scotussa ergo à Pheris Larissam petentibus ad dextram est. (Pheræ autem penè inter Demetriadem & Larissam sunt.) Sic & M. Acilio Glabrioni ab Larissa Crannonem exercitum moventi Pharsalus, Scotussa, & Pheræ dedunt sese: sic & Agesilao Spartano è Macedonia per Thessaliam exercitum reducenti Larissæ, Crannonii, Scotussæ, & Pharsalii impedimento sunt, quod urbes eæ inter se vicinæ. Malloca ubique Livio in Perthæbia est, cujus oppidani non

prius Philippo Macedonum Regi urbem suam obsidenti dederunt sese, quam Bœbius Prætor Phacio, Phæsto, Chyretis, & Phryco captis, copias cum Philippo conjunxisset. Phacium Brasidæ Spartano è Thessalia Thraciam petenti inter Apidanum fl. ad Pharsalum & Diem occurrit prope Perrhæbiam.

Iolcus olim felix & ampla urbs Iolcum litus & Iolcitidem Thessaliæ partem aliquando nominavit: hinc Iason & Argo navis à Pelia sunt dimissi, ut vellus aureum peterent: sed ea intestinis labefactata seditionibus, & ad Demetriadem condendam assumpta, ut & vicina oppida, nihil tandem præter nominis famam retinuit. Demetriadem condidit Demetrius Poliorceta inter Pagasas & Ormenium, vicesimo aut paulo amplius ab utroque stadio, septimo tantum ab Iolco: deductisque in eam vicinis Neliade, Pagasis, Ormenio, Rhizunte, Sepiade, Olizonte, & Bœbe, ipsa urbs magna & propter portus commoditatem ad omnia opportunè versa, longo tempore navale fuit Regibus Macedonum: & sub se habuit cum Tempe, tum ambos montes Pelium & Ossa, etiamque sub Romanis quamquam diminutâ potentiâ, tamen cæteris Magnesiæ urbibus præstitit. Cum T. Quintius Rom. Consul Græcorum & Philippi legatos de pace inter se componenda Romam misisset; nihil æquè Senatui movit, quam maris terrarumque Græciæ situs demonstratio; ubi omnibus apparuit si Demetriadem in Thessalia, Chalcidem in Eubœa, Corinthum in Peloponneso Rex teneret, non liberam fore Græciam: Philippumque ipsum, non contumeliosius, quam verius, compedes Græciæ eas urbes appellare. Pheræ penè Larissam inter & Demetriadem, ab hac plus centum & decem absunt stadiis; ab altera circiter ducentis & quinquaginta; à Pagasis quibus navali usa est, nonaginta: Terminus est Pelasgici campi ad Magnesium, qui ad Pelium usque montem porrigitur stadiis centum sexaginta: Urbs ipsa aliquando ampla, & munita cum Tyrannis suis incrementum & decrementum habuit. Melibœa posita in radicibus Ossa sinui adjacet stadiorum ducentorum & amplius; patria Philoctetis qui cum ex ea ob seditionem profugisset, Petilium Lucanorum quondam primariam condidit.

Tricca, Metropolis, Pelinæum, Gomphi quasi in quadrilateri figuram disposita, inter se Ithomen habent oppidum Metropolitanæ ditionis natura munitum, utpote saxi asperis impositum. Apud Tric-

cam Æsculapii templum est nobilissimum & antiquissimum, confine Dolopibus & locis ad Pindum sitis. Metropolis primum è tribus obscuris conflata est oppidulis, postea etiam plura assumpta sunt, quorum etiam Ithome. Pelinæum ad lævam Penei ripam Bœbio restitit, Philippo Megalopolitano defendente, paulo post tamen M. Acilio Glabrioni consuli se deditit. Gomphi primum Thessaliæ venientibus à Macedonia & ab Epiro oppidum, Ambraciæ etiam urbi & Athamania imminet: Cæsar cum ad Dyrachium cladem accepisset, & in Thessaliam Pompeium elicere conaretur; Gomphos urbem portas claudentem, eodem quo venerat die summâ vi expugnavit, & diripiendam militibus dedit; Metropolim autem portas aperientem diligentissimè Conservavit, quâ Metropolim fortunâ, cum Gomphen sum casu collatâ, nulla fuit Thessaliæ civitas præter Larissam, quæ exercitibus Scipionis tenebatur, quin Cæsari pareret, atque imperata faceret.

Hypata Ænianum urbs est sub Oeta monte, nec longè ab Heraclea & Maliaco sinu, interius tamen recedens: Thessaliæ primam facit Asinus Apulæ; Heliodorus putat sic dictam, vel quod reliquis urbibus imperaret, vel quod Oeta monti subjaceret: Ætoli, Antiocho etiam tota Græcia pulso, Hypatis aliquandiu restitere, conciliumque in ea frequenter coegere. Cypæram Livius locare videtur Crannonem inter & Metropolim: iisque Antiocho deditis, facile etiam circumjecta oppida ab eo recepta sunt. Thaumaci à Pyllis sinuque Maliaco, per Lamiam in planiora Thessaliæ eunti, loco alto siti sunt, ipsis faucibus immixtæ, quam Cœlen vocant: confragosa loca, implicatasque flexibus vällium vias transeunti, ubi ventum est ad hanc urbem, repente velut maris vasti, sic immensa panditur planities, ut subiectos campos terminare oculis haud facile queas; ab eo miraculo Thaumaci appellati: nec altitudine solum tuta urbs, sed quod saxo undique abscisso rupibus imposita est.

Heraclea, Trachyne veteri exoefcente, colonia à Lacedæmoniis facta, sub radicibus Oetae montis in campo posita est; à Thermopylis trigesimo secundo, aut quadragesimo abest stadio, à mari vicesimo: In quatuor autem sui partibus sic se habet, quâ Gymnasium est, flumine Alope, quâ ad Dianæ iter est, amniculo alluitur, quem Melana vocant; quâ ad sinum Maliacum, non facilis est aditus; quâ Oetae appropinquat,

6
 extra muros arcem sustinet imminuentem loco alto, & undique præcipiti, propeque frequentius, quam urbs ipsa, habitata: Ager Heraclæensis paluster omnis, frequensque proceris arboribus. Lamia septem milliariibus ab Heraclea, & à fl. Sperchio triginta stadiis distans, in tumulo posita, circumviciniam latè despectat; Lamiaco autem bello inter Antipatrum Macedonem, & Atheniensium Græcorumque ducem Leosthevem maximè inclaruit. Thebæ Phthioticæ urbs sub Crocio campo, à Pyrao navali suo viginti stadiis distat, à Larissa trecentis; Alo & Pharsalo interpositis: hæc ad ducenta, illa ad centum stadia: Adjacet autem peropportunè Magnesiæ, & Thessalotiidi; maximè ei Magnesiæ pariti, quam Demetrius & Pheræ obtinent, Thessaliæ vero quam Pharsalii & Crannonii Thebas Phthiotides cum aliquando Philippus Persei pater ad deditionem compulisset, mutatis colonis, Philippopolim nominavit: Romanorum tamen temporibus non habita nominis novi ratione, antiquum retentum est. Pharsalus maximè innotuit ob Cæsaris victoriam & Pompei cladem, prælio funestissimo inter urbem hanc & Enipeum fl. facto: campi ubi pugnatum est ab urbe eâ Pharsalici, & aliquando à regione Thessalici nominantur.

Thessalia penè omnis montibus cingitur, media autem regio fertilissima est, & optima, paucis demptis, quæ fluminibus illuuntur. Peneus etenim per mediam fluens Thessaliæ, multosque excipiens amnes, aliquando effunditur in agros; atque antiquitus planitiem istam stagno aiunt tectam fuisse, quod & montibus undique includeretur, & loca oræ maritimæ editiora essent campestribus: cum autem terræ motus hiatum fecisset, ubi nunc Tempe, abruptâ ab Olympo Ossâ, (alii Herculem manu, alii Neptunum tridente Olympum & Ossam divulgasse ferunt) per eum hiatum Peneus in mare se evolvens, siccandam planitiem præbuit. Oritur Peneus sub Poeo & Pindo montibus, juxta Gomphos; stadiorum mille & quingentorum longus, dimidio ejus spatio navigabilis; inter Olympum & Ossam nemorosa convalle defluens: in eo cursu Tempe vocantur, quæque M. P. longitudine, & fermè sesqui-jugeri latitudine, ultra visum hominis attollentibus se dextra lævaque leniter convexis jugis: intus sua luce viridante allabitur Peneus, viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, canorus avium concentu: amnes recipit multos, notiores Ionem, Phoc-

THESSALIA:

niceum, Curalium, Pamisum, Apidanum; Apidanus ipse Enipeum, Enipeus Amphryssum; tum & Euroctum aliis Titaresium, & Onchestum sive Onochonum: Euroctum olei modo supernatantem brevi spatio portatum abdicat, pœnales aquas, dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans. Ad Maliacum sinum fluvii sunt Sperchius, qui Acheloo recepto Lamiam inter & Heracleam labens, Præter Anticyrrham fluit; Dyras, quem conatum ferunt Herculis rogam extingueret; Melas, penes Heracleam; Alopus, Phœnice recepto, Heracleam inter & Thermopylas fluit. Montes Olympus, & Ossa Gigantum fabulis celebrantur; Oeta Herculis rogo, & Thermopylarum saltu; Othrys Cæneo ex puella formosissima, in hominem fortissimum & invulnerabilem, mutato; Pelius Pelei & Thetidis nuptiis. Ferunt etiam Lapithas Othrym & Ossam incoluisse, ut & Centauros Pelium. Pindus longissimo tractu Thessaliæ ab Epiro, & ab Achaia; iterumque Epirum ab Achaia separat: Hinc etenim ab extremis Thessaliæ finibus, illinc à Leucade, & à mari in occidentem verso, ad alterum mare orienti objectum tendens, ea aspreta, rupesque interjectas habet; ut non modo exercitus, sed ne expediti quidem facilè ullos ad transitum calles inveniant: extremos ad orientem montes Oetam vocant, quorum quod altissimum est Callidromon appellatur; in cujus valle ad Maliacum sinum vergente iter est, non latius quam sexaginta passus: hæc una militaris via est, quæ traduci exercitus possunt; ideo Pylæ, & ab aliis, quia calidæ aquæ in ipsis faucibus sunt, Thermopylæ locus appellatur; nobilis Lacedæmoniorum adversus Persas morte magis memorabili, quam pugna. Olympus autem tanto vertice attollitur, ut summa ejus cœlum accolæ vocent: Ara est in cacumine Jovi dicata, cujus altaris, si qua de extis inferuntur; nec distantur ventis, nec pluviis diluuntur: sed volvente altero anno, quæ ibi semel Deo dicata, incorrupta vindicantur: litteræ etiam in cinere scriptæ: usque ad alteram sequentis anni ceremoniam, integræ permanent.

EPIRUS.

Macedoniam & Thessaliæ sequitur Epirus, regio longior multò quam latior; utpote cujus latitudo vix quartam longitudinis partem excedat: ab Orico Doridem usque in longitudinem ducenta colligit milliaria, in la-

titudinem à mari ad Acroceraunios montes, aut ab Acarnania & Ætolia Thessaliæ usque vix aliquando quinquaginta excedit. Totam Theopompus in quatuordecim parititur gentes: earum nobilissimæ sunt Chaones, Thesproti, & Molossi, propterea quod olim toti Epiro imperaverunt; prius Chaones & Thesproti, post hos Molossi, qui & ob cognationem Regum multa fecerunt incrementa (erant enim ex Æacidarum familia) & ob Dodonæum apud ipsos Oraculum vetustum & celebre. Chaones vero, & Thesproti, & Casopæi oram maritimam tenent, à Cerauniis montibus, ad sinum usque Ambracicum; regionem sanè felicem, navigationeque mille & trecentorum stadiorum longam. In Mediterraneis sunt Molossi, Amphilocho, Agræi, Aperantii, Athamanes, Perrhæbi, Dolopes, Æthices, Paroræi, Tymphæi, tum Orestæ, Atintanes, forsitanque & aliæ ignobiliores. Molossi, Amphilocho, Athamanes, & Perrhæbi aliquam sibi etiam apud exteros peperere famam, cæteri vix apud Græcos: cumque eæ omnes exiguæ essent gentes; nunc in Acarnanum, nunc in Ætolorum, nunc in Thessalorum, nunc etiam in Macedonum nomen aliæ atque aliæ cessere.

Orestæ quidem & Atintanes ultra Ceraunios montes siti sunt: Epiroticas eas fuisse gentes Thucydides apertè demonstrat, cum Chaones, Thesprotos, Molossos Atintanes, Paroræos, (Antintanas & Paravæos legit) & Orestas conjunxerit ejusdemque generis fecerit: Straboni etiam inter Epirotas censentur: Hecataeo in Europa apud Stephanum, Orestæ sunt Molossica gens; ideoque & Epirotica. Posteriores tamen & Orestas & Atintanes, cum jam in Macedonia regnum coaluissent, inter Macedones descripserunt. Fertur Orestadi regioni nomen fecisse Orestes, cum ob matris cædem profugus eam tenuisset, ibique condidisse urbem Argos Oresticum. Tymphæos, Paroræos, Æthices Strabo facit Epirotas; Tymphæos nunc inter Macedones, nunc inter Ætolos Plinius; sed Tymphæam montem, & Tymphæam urbem Thesproticam Stephanus, ideoque & Epiroticam: Tymphæorum situs despicitur inter Macedones, Thessalos, & reliquos Epirotas; quod Tymphæis, & qui sub Pindo sunt Thessalis, de Penei fontibus controversia sit: fontes autem ipsi & Macedonia, & Thessaliæ, & Epiro vicini sunt, ad montes Pœum & Pindum. Æthices Stephanus putat in Thessalia

EPIRUS.

etiam ad Pindum; quamquam, inquit, Æthiciam jacere mediam inter Tymphæam & Athamaniam, Marfyas scripsit. Paroræi sub Tymphæis sunt, nam è Tympha monte & Paroræis fluit Arachthus. Dolopes, Athamanes, & Perrhæbos Plinius in Ætolia censet, Stephanus in Thessalia, ut & Aperantios; Livius ubique Dolopes, Aperantios, Athamanes, tum & Perrhæbos à Thessalis, & ab Ætolis diversos facit; quamquam aliquando sub eorum imperio contentos: sed Dolopes & Athamanes Strabo & Ptolemæus discretè in Epiro collocant; Perrhæbos quoque Strabo, ut & Isacius ad Lycophrone: Perrhæbi vero alii sunt in Thessalia, alii in Epiro; qui in Thessalia ii Macedoniæ adjacent, ubi Mallæa Perrhæbiæ usque ad Olympum; qui in Epiro ii Athamaniæ vicini: utrosque eleganter distinguit Strabo, atque Perrhæbos cum prius ad mare & Penei orientem habitassent, in mediterranea compulsos à Lapithis Ixione & filio ejus Pirithoo: idem accidisse Athamanibus, qui in Dotio campo habitavère; quosdam autem Perrhæborum ad occiduas Olympi partes finitimos Macedonibus permansisse, sed majorem eorum partem, prope ubi nunc Athamanes, & ad Pindum elapsam esse, exiguumque de iis superesse vestigium. Agræi Straboni ubique Ætolica gens; Stephano ex Thucydide Acarnanica. Thucydides non Acarnanicam, sed Acarnaniæ tantum confinem facit; Salynthiumque ejus Regem appellat, & Agræos Lacedæmonii Peloponnesiisque amicos demonstrat, cum Acarnanes inimici essent, & ab Eurylocho Spartanorum duce hostiliter popularentur: neque etiam Ætolicam, tum quod Ætolia omnis populari statu gubernaretur, Agræi Regio; tum quod, cum Atheniensium dux Demosthenes bellum Ætolis inferret Acarnanibus adjuvantibus, nulla inferret Agræis injuria, neque ipsi ullam aliis inferunt. Prætereaque cum Ambraciota & Peloponnesii à Demosthene & Acarnanibus prælio superati se ad Salynthium Regem, & Agræos recepissent; Agræi & Salynthius neutrarum fuisse partium facilè despicitur. Amphilocheiam quamquam nunc sub Acarnanum, nunc sub Ætolorum imperio facti sunt, eos tamen ab illis diversos faciunt Thucydides, Livius, aliique. Strabo & Ptolemæus discretè eos Epirotas censent. Sed & Amphylocos, Agræos, Athamanes, & circumvicinos aliquot populos, ex ipso etiam Thucydide, sub Epiro conjicere est: fortè & Acarnanes, &

Ætolos propterea quod, cum Mefsenii Demoithenem Atheniensium ducem impellerent, ut Ætolis bellum inferret: aiebant, si Demosthenes eos superasset, reliquas quoque civitates, quæ in illis erant Epiri partibus, in Atheniensium potestatem facilè redigi posse. Et paulo post cum etiam Ambraciota Eurylocho Spartano Peloponnesium duci persuaderent, ut secum Argos Amphilocheiam, & reliquam Amphilocheiam, & Acarnaniam aggrederentur: simul etiam ipsis dixerunt fore, ut si hæc in potestatem suam redeissent, tota Epirotica gens in Lacedæmoniorum Societatem irer. Hic si non Acarnanes, & Ætoli; saltem civitates iis proximas sub Epiro intelligit Thucydides: eæque nullæ aliæ esse possunt, quam Amphilocheia, Agræa, Athamania, & quas jam sub Epiro descripsimus. De Acarnanibus, & Ætolis plura suo loco, nunc satis superque dictum sit de iis gentibus, quæ an Epirotici, an alterius sint generis, in controversiam trahi possent. Chaones etenim Thesproti, Cassopæi, qui & ipsi Thesproti sunt, & Molossi procul dubio Epirotæ sunt: & quidquid Chaonici, Thesprotici aut Molossici est nominis, id etiam & Epirotici.

Totius Epiri urbes celeberrimæ sunt in Chaonibus Oricum, Antigonea, Phœnice; in Thesprotis Buthrotum, Cichyrus, Cestria; in Cassopæis Cassope, Nicopolis; in Molossis Ambracia, Passaro; in Amphilocheis Argos Amphilocheia, in Athamanibus Argithea, in reliquis populis si quæ sunt, ex ignobiles & parum notæ. Oricum urbs ad Adriatici fauces, & Ionii maris initium, sub Acroterauniis montibus, in planitie Hydrunto Italiæ opponitur. Antigonenles aliquanti facit Plinius, cum inter Epiri populos eos numeret. Phœnice satis etiam nota quæ ab Aulone Buthrotum iter est: an eadem cum Phanote Livii, & cum Hadrianopoli, cujus concilium Chalcedonense meminit in veteri Epiro, subdubito. Buthrotum in introitu portus Pelodis, idest Cœnosi, locum obtinet ad Peninsulæ formam, nobilitaturque Heleni Trojani sede, & Ænææ impulsu. Cichyrus olim Ephyra super sinum Glycum sedet ad Cocytum fl. qui aquâ insuavissimâ fluit in Acherontem: putat Pausanias Theseum cum Pirithoo expeditionem in Thesprotidem fecisse, ut Regis uxorem raperet, exercitus vero magnâ parte amissâ, à Thesprotorum rege in vincula ad Cichyrum conjectum. Cestria Cestriniæ urbs est: Cestriniam

Stephanus vocat Cammaniam; eandem etiam cum Almena Ptolemæi puto. Cassiope aut Cassope ejusdem est cum Cassopæis nominis, Strabo in Cassopæis Buchetium, paululum supra mare; tum in mediterraneis Elatriam, Pandosiam, & Batias memorat. Harpocratio, Theopompus, & Demosthenes penè easdem in Cassopæis habent urbes, nullâ Cassopes urbis factâ mentione: an altera ab illis sit Cassope, an aliqua earum; an etiam ex omnes in unam Cassopen contributæ sint, nunc facilius est dicere, quam demonstrare. Nicopolim penè in ostio Ambraciæ sinus ad lævam Augustus condidit, nomenque dedit à victoria, quâ potitus est, devictis ad fauces sinus navali pugna Antonio & Cleopatrá Ægypti Reginâ, quæ etiam certamini interfuit. Urbs ea Augusti ætate maximum accepit incrementum, ornamentis quam pluribus è manubiis in eam conlatis agroque amplo & felici colonis dato, tum & circumvicinis urbibus in eam contractis. In suburbio lucus est adornatus ad quinquennale certamen, in luco Gymnasium, & stadium: in tumulo, qui luco imminet templum est Apollinis. Ambracia à Torgo Cypseli Corinthiorum Regis filio, Perriandri Ambraciæ aliquando Tyranni patre, condita, aliquantum supra intimum sinus recessum posita est: urbs ipsa qua occidentem spectat, murus vergit in campos & flumen; qua Orientem, arx in tumulo aspero posita est: amnis Arachthus ex Tympha monte, & Paroræis fluens cadit in sinum ab nomine urbis Ambracium appellatum; advesoque amne paucorum stadiorum est ad urbem subvectio. Ambraciam antiquitus fortunâ usam prosperrimâ maximè etiam Pyrrhus exornavit, Epiroticarumque urbium maximam (paulo amplius tria millia passuum in circuitu) & splendidissimam reddidit. Passaro aliquanti apud Livium est pretii: hîc etiam Epiri Rex, & Epiroticus populus quotannis in solemnibus conventu mutuo se jramento obstringere solebant; ille secundum leges se regnatum, hic regnum se ei conservaturum. Argos Amphilocheiam ab Alcæone conditum putat Strabo: Ephorus scribit post Epigonorum (posteriores eorum sunt, qui cum Adrafato & Polynice Thebas oppugnaverunt) ad Thebas expeditionem, Alcæonem à Diomede invitatum, ad eum in Ætoliâ concessisse; inque ea, & Acarnania occupandis se ei focium præbuisse; cumque ad Trojanum bellum ab Agamemnone invitarentur, Diomede pro-

sesto, Alcmaonem in Acarnania mansisse, Argosque condidisse; & de fratris sui nomine Amphilochem nuncupasse: Inachum etiam amnem, qui per eam fuit regionem ab Argivo amne Inacho denominasse. Thucydides autem affirmat Amphilochem Amphiarai filium post bellum Trojanum domum revertentem, cum Argis in Peloponneso parum res ariderent, in Acarnaniam abiisse; & fraternæ ditionis hæreditate potitum, urbem hanc sibi cognominem condidisse. Hæc autem urbs omnium in Amphilochiâ sitarum maxima est & ditissima: interim & cum Ambraciotas sibi finitimos in civitatibus communionem accercivissent, ab ipsis, quos receperant, aliquando urbe pulsi, ipsi sese Acarnanibus conjunxerunt; Atheniensibusque in auxilium advocatis, Argos vicerunt, & Ambraciotas in ea captos in servitutem abduxerunt. Argitheam Athamanix caput facit Livius, cumque Aminander Athamanum Rex, pulso Philippi Macedonum Regis præsidio, regnum Ætolis adjuvantibus recuperasset, Philippus ipse Argitheam ne quicquam tentavit, ibique ab Athamanibus & Ætolis lacepsus, quasi fugiens, eadem quâ venerat viâ recessit. Sunt & aliæ minorum gentium urbes, eæque præcis temporibus quamquam & multæ, & exiguæ, & ignobiles essent; tamen quia & virtutem colebant, & suum quisque populus Regem, aut suam unaquæque Respublica administrationem haberet, facile & jucundum erat singula accuratè describere: nunc cum magna pars regionis sit deserta, urbesque ut plurimum omni ex parte deletæ, satis sit insigniores demonstrasse. Cerrè devicto Macedonum regno, Æmilii Pauli Epiri civitates, quæ ad Perseum defecissent, prædam exercitui dedit: oppida circiter septuaginta uno eodemque die capta sunt, muri oppidorum diruti; centum quinquaginta millia capitum in servitutem abducta; ex auro & argento direpto præda tanta fuit, ut in equitem quadringeni denarii, peditem duceni dividerentur.

Montium Epiri notissimi sunt Acroceraunii, Pindus, Tomarus, alique: de Pindo jam dictum est. Acroceraunii Chaoniam ab Orestide & Atintania, aliquandoque Epirum à Macedonia divisere. Sub Tomaro monte centeno fonte nobili Dodona urbs est, ubi oraculum, si quod aliud in tota Græcia, antiquissimum & celeberrimum. Dodonam antiquiores Thesprotis, recentiores Molossis adjudicant; scilicet nunc his; nunc illis rerum

in Epiro potitis: aiuntque oracula nunc à quercu, aut fago; nunc à columba, nunc ab hominibus reddita fuisse, suo jam sæculo id defecisse scribit Strabo quemadmodum & alia. Thrasibulus Deucalionem è diluvio servatum, colentis qui supererant hominibus, Dodonam secessisse tradidit: Stephanus dictam ait à Dodona, unâ Oceanitidum Nympharum, aut à Dodone Jovis & Europæ filio. Inter Epiri fluvios nihil Acheronte notius, Homero & Poëtis eum inferorum fluvium facientibus; cæterum & non longè ab Acheronte Pandosiam urbem esse facile conjecerim; nam & Alexander Molossus à Dodonæo oraculo jussus est Pandosiam urbem, & Acherontem aquam devitare; quamquam ipse ut procul abesset à Pandosia urbe & Acheronte in Epiro, cum in Italiam trajecisset, in ejusdem nominis urbem & fluvium in Brutiis incidit, & ab oraculo elusus periiit.

ACHAIA.

SUB Epiro & Thessalia, meridiem inter & orientem, posita est Achaia, quæ eadem Hellas, & Græcia appellatur; ad orientem Ægæo, ad occidentem Ionio & Siculo pulsatur maribus; ad meridiem hanc ipsam Isthmus Corinthiacus cum Peloponneso jungit eandemque Corinthiacus sinus, tum Saronicus ab eadem dispartant. Achaix partes nobilissimæ sunt Acarnania, Ætolia; Doris, Locris utraque, Phocis, Bœotia, Attica, & Eubœa insula: sed omnium clarissima Attica, tum Bœotia, & Ætolia; earum populis totius Græciæ principatum aliquando affectantibus.

Initium Græciæ ab occiduis partibus constituunt Acarnaniam Epirus & Strabo; quæ prima Epiroticas attingat nationes, ab sinu Ambracio ad Acheloum porrecta; in ea urbes eminent Stratus, Leucas, Anaetorium, Oeniadæ. Stratus maxima Acarnaniæ urbs est Thucydidi, validissima Livio, in loco fertili & plano sita est, ad Acheloum fl. quo adverso per ducenta & amplius stadia ad urbem est subvectio. Leucadem Acarnaniæ caput facit Livius; Leucadiaque (inquit) nunc insula est, vado freto; quod perfosum manu, & à continenti divisa, tum peninsula erat, occidentis regione, arctis faucibus cohærens Acarnaniæ; quingentos fermè passus longæ fauces erant, latæ haud amplius centum & viginti: in his angustiis Leucas est posita, colli applicata verso in orientem & Acarnaniam:

ima urbis plana sunt, jacentia ad mare, quo Leucadia ab Acarnania dividitur: inde tamen terra, marique expugnabilis est: nam & vada sunt stagno similia, quam mari; & campus terrenus omnis, operique facilis. Leucas ipsa Corinthiorum colonia est, à Cypselo & Gargaso missa, quæ cum totum hoc litus obtinisset, Leucadem peninsulam, Isthmo perfofo, in insulam redegit, Nericumque urbem translata in locum ubi Isthmus fuit, nunc fretum est, ponte instratum Leucadem denominavit, à Leucata ut putat Strabo: saxum etenim albo colore ante Leucadem jacet, versus altum mare & Cephaleniam: Saxo autem impositum est Apollinis Leucata fanum, & ibidem saltus, quo finiri amores creditum fuit: undeque Sappho desiliisse perhibetur. Anaetorium in ore Ambracii sinus sita, & ab Actio quadraginta stadiis distans, peninsulam occupat; emporiumque fuit ejus; quæ condita est ab Augusto, Nicopoleos. Oeniadæ urbs ad Acheloi ostium sita est; eam fluvius restagnans paludibus circumdat; quo situ freti oppidani, omnibus etiam Acarnanibus in Atheniensium potestatem deditis, soli ipsi aliquando restitère. Ante Oeniadas jacent Echinades Insulæ complures, asperæ atque steriles, nec procul ab Acheloi ostio; quindecim stadiis, quæ remotissima, quinque quæ proxima; cum antea longius in alto steterint: sed & limus à fluvio copiosè advectus, alias jam continenti conjunxit, alias adjiciet. Fertur Alcmaoni Amphiarai filio, quo tempore propter matriscadem vagaretur, Apollo oraculum reddidisse, eum non prius terroribus liberatum iri, quam locum habitandum reperisset, qui, cum matrem interfecisset, necdum à sole conspectus, nec tellus fuisset; quod omnem aliam terram, ipse parricidii piaculo polluisset: Amphiarus ergo cum non paucos annos erravisset, vix tandem animadvertit hanc Acheloi fluminis alluvionem ab oraculo designatam esse; ibique sedem fixit: & in locis circum Oeniades sitis regnavit, & ab Acarnane filio regioni nomen impositum reliquit.

Acarnaniæ finitima est & orientalis Ætolia, ab Acheloo fl. Locros usque & ab Athamanibus ad mare & Corinthiacum sinum, quibus à Peloponneso recedit extenta: ipsa etiam in duas divisa partes, altera vetus, altera nova & acquisita est; utramque Eveno fl. dirimente. Urbes in Ætolia Calydon, Pleuron, Naupactus, & Thermus. Calydon & Pleuron quondam eximium totius Græciæ ornamentum,

* Nota, Benevole Lector, transcundum esse ad paginæ sequentis columnam tertiam, lin. ultimâ juxta stellam.

non invitarentur, Diomede profecto, Alcmaonem in Acarnania mansisse, Argosque condidisse; & de fratris sui nomine Amphiloichum nuncupasse: Inachum etiam amnem, qui per eam fuit regionem ab Argivo amne Inacho denominasse. Thucydides autem affirmat Amphiloichum Amphiarai filium post bellum Trojanum domum revertentem, cum Argis in Peloponneso parum res arriderent, in Acarnaniam abiisse; & fraternæ conditionis hæreditate potitum, urbem hanc sibi cognominem condidisse. Hæc autem urbs omnium in Amphiloichiâ sitarum maxima est & ditissima: interim & cum Ambraciotas sibi finitimos in civitatibus communionem accervissent, ab ipsis, quos receperant, aliquando urbe pulsi, ipsi sese Acarnanibus conjunxerunt; Atheniensibusque in auxilium advocatis, Argos vicerunt, & Ambraciotas in ea captos in servitutem abduxerunt. Argitheam Athamanix caput facit Livius, cumque Aminander Athamanum Rex, pulso Philippi Macedonum Regis præsidio, regnum Ætolis adjuvantibus recuperasset, Philippus ipse Argitheam ne quicquam tentavit, ibique ab Athamanibus & Ætolis lacesitus, quasi fugiens, eadem quâ venerat viâ recessit. Sunt & aliæ minorum gentium urbes, eaque priscis temporibus quamquam & multæ, & exiguæ, & ignobiles essent; tamen quia & virtutem colebant, & suum quisque populus Regem, aut suam unaquæque Respublica administrationem haberet, facile & jucundum erat singula accuratè describere: nunc cum magna pars regionis sit deserta, urbesque ut plurimum omni ex parte deletæ, satis sit insigniores demonstrasse. Certè devictò Macedonum regno, Æmilii Paulus Epiri civitates, quæ ad Perseum defecissent, prædam exercitui dedit: oppida circiter septuaginta uno eodemque die capta sunt, muri oppidorum diruti; centum quinquaginta milia capitum in servitutem abducta; ex auro & argento direpto prædantia fuit, ut in equitem quadringeni denarii, peditem duceni dividerentur.

Montium Epiri notissimi sunt Acroceraunii, Pindus, Tomarus, alique: de Pindo jam dictum est. Acroceraunii Chaoniam ab Orestide & Atintania, aliquandoque Epirum à Macedonia divisere. Sub Tomaro monte centeno fonte nobili Dodona urbs est, ubi oraculum, si quod aliud in tota Græcia, antiquissimum & celeberrimum,

Dodonam antiquiores Thesprotis, recentiores Molossis adjudicant; scilicet nunc his, nunc illis rerum in Epiro potitis: aiuntque oracula nunc à quercu, aut fago; nunc à columba, nunc ab hominibus redita fuisse, suo jam sæculo id defecisse scribit Strabo quemadmodum & alia. Thrasibulus Deucalionem è diluvio servatum, collectis qui supererant hominibus, Dodonam secessisse tradidit: Stephanus dictam ait à Dodona, unâ Oceanitidum Nympharum, aut à Dodone Jovis & Europæ filio. Inter Epiri fluvios nihil Acheronte notius, Homero & Poëtis eum inferorum fluvium facientibus; cæterum & non longè ab Acheronte Pandosiam urbem esse facilè conjecerim, nam & Alexander Molossus à Dodonæ oraculo jussus est Pandosiam urbem, & Acherontem aquam devitare; quamquam ipse, ut procul abesset à Pandosia urbe & Acheronte in Epiro, cum in Italiam trajecisset, in ejusdem nominis urbem & fluvium in Brutiis incidit, & ab oraculo elusus periit.

ACHAIA.

SUB Epiro & Thessalia, meridiem inter & orientem, posita est Achaia, quæ eadem Hellas, & Græcia appellatur; ad orientem Ægæo, ad occidentem Ionio & Siculo pulsatur maribus; ad meridiem hanc ipsam Isthmus Corinthiacus cum Peloponneso jungit eandemque Corinthiacus sinus, tum Saronicus ab eadem disparant. Achaix partes nobilissimæ sunt Acarnania, Ætolia, Doris, Locris utraque, Phocis, Bœotia, Attica, & Eubœa insula: sed omnium clarissima Attica, tum Bœotia, & Ætolia; earum populis totius Græciæ principatum aliquando affectantibus.

Initium Græciæ ab occiduis partibus constituunt Acarnaniam Ephorus & Strabo; quæ prima Epiroticas attingat nationes, ab sinu Ambracio ad Acheloum porrecta; in eâ urbes eminent Stratus, Leucas, Anactorium, Oeniadæ. Stratus maxima Acarnaniæ urbs est Thucydidi, validissima Livio, in loco fertili & plano sita est, ad Acheloum fl. quo adverso per ducenta & amplius stadia ad urbem est subvectio. Leucadem Acarnaniæ caput facit Livius; Leucadiaque (inquit) nunc insulæ est, vadoso freto; quod perfossum manu, & à continenti divisa, tum peninsula erat, occidentis regione, artibus faucibus cohærens Acarnaniæ;

quingentos ferme passus longæ fauces erant, laræ haud amplius centum & viginti: in his angustiis Leucas est posita, colli applicata verso in orientem & Acarnaniam: ima urbis plana sunt, jacentia ad mare, quo Leucadia ab Acarnania dividitur: inde tamen terra, marique expugnabilis est: nam & vada sunt stagno similiora, quam maris; & campus terrenus omnis, operique facilis. Leucas ipsa Corinthiorum colonia est, à Cypselo & Gargafo missa, quæ cum totum hoc litus obtinisset, Leucadem peninsulam, Isthmo perfosso, in insulam redegit, Nericumque urbem translata in locum ubi Isthmus fuit, (nunc fretum est,) ponte intratum Leucadem denominavit, à Leucata ut putat Strabo: saxum etenim albo colore ante Leucadem jacet, versus altum mare & Cephaleniam: saxo autem impositum est Apollinis Leucatae sanum, & ibidem saltus, quo finiri amores creditum fuit: undeque Sappho desiliisse perhibetur. Anactorium in ore Ambracii sinus sita, & ab Actio quadraginta stadiis distans, peninsulam occupat; emporiumque fuit ejus, quæ condita est ab Augusto, Nicopoleos. Oeniadæ urbs ad Acheloi ostium sita est; eam fluvius restagnans paludibus circumdat; quo situ freti oppidani, omnibus etiam Acarnanibus in Atheniensium potestatem deditis, soli ipsi aliquando restitère. Ante Oeniadas jacent Echinades Insulæ complures, asperæ atque steriles, nec procul ab Acheloi ostio; quindecim stadiis, quæ remotissima, quinque quæ proxima; cum antea longius in alto steterint: sed & limus à fluvio copiosè advectus, alias jam continenti conjunxit, alias adiciet. Fertur Alcmaoni Amphiarai filio, quo tempore propter matris eandem vagaretur, Apollo oraculum reddidisse, eum non prius terroribus liberatum iri, quam locum habitandum reperisset, qui, cum matrem interfecerit, necdum à Sole conspectus, nec tellus fuisset; quod omnem aliam terram, ipse patricidii piaculo polluisset: Amphiarus ergo cum non paucos annos erravisset, vix tandem animadvertit hanc Acheloi fluminis alluvionem ab oraculo designatam esse; ibique sedem fixit: & in locis circum Oeniades sitis regnavit, & ab Acarnane filio regioni nomen impositum reliquit.

Acarnaniæ finitima est & orientalis Ætolia, ab Acheloo fl. Locros usque & ab Athamanibus ad mare & Corinthiacum sinum, quibus à Peloponneso recedit, ex.

10
 tenſa : ipſa etiam in duas diviſa partes, altera vetus, altera nova & acquiſita eſt; urramque Eveno ſi. dirimente. Urbes in Ætolia Calydon, Pleuron, Naupaſtus, & Thermus. Calydon & Pleuron quondam eximium totius Græciæ ornamentum, Strabonis ætate humili ſunt conditione: Pleuron ad Evenum, Calydon Pleuronem inter & Naupaſtum; ſed Pleuron loco campeſtri & fertili, Calydon ſaxoſo & ſterili; Ætoliæque vetus Pleuroni, nova ſive acquiſita Calydoni assignatur. Naupaſtus Antirrhio vicina eſt, à navibus ibi compactis appellationem fortita: ſive quod ibi claſſem Heraclidæ ſint fabricati, ſive quod iis priores Locri, quod Ephorus putat. (Tota etenim Ætolia nova & acquiſita Locrorum quondam fuit.) Urbs ipſa Corinthiaco ſinui inſidet, ſub Coracæ monte; etiam Romanorum tempore, habitis in ea frequentibus Ætolicæ gentis conciliis, bene nota. Thermus in colle edito eſt, loco difficili, & ab una parte palude, ab altera denſiſſimis ſylvis undique circumdato; hæc ſingulis quibusque annis Ætoli nunſinas, feſta, & comitia celebrabant; cumque locus ob ſitum quaſi totius Ætoliæ arx videretur; huc etiam pretioſiſſima quæque deferebant, ædeſque ſuas maxime adornabant: ſed Philippus, pro Achæis contra Ætolos bellum gerens, omnia evertit; armis, quæ erant ultra quindecim millia, è porticibus ſublatis, templis demolitis, ornamentis dejectis, ſtatuſ ultra duo millia everſis aut fractis; reliquiſque omnibus aut aſportatis, aut incendio abſumptis.

Doris tota Mediteranea eſt; regio aſpera, & montibus Parnaſſo, Oeta, & Pindo preſſa, antiquiſſimæque Dorum patria: à Doro Deucalionis aut Hellenis filio ſic dicta. Hanc alii tripolim, alii tetrapolim faciunt: ſed neque, quæ ſint eæ urbes, ſatis inter eos convenit; eaſ tamen Bocum, Cytinium, & Erineum, tum & Pindum colligere eſt: quæ quondam licet non magnæ, tamen, aliquo in pretio fuere; donec bello Phoceniſi, & armis Macedonum, Ætolorumque ita afflictæ ſunt; ut mirum videri poſſit ad Romanos aliqua earum perveniſſe veſtigia.

Locris duplex eſt, altera occidentalis, altera Orientalis, tota Phocide inter utramque intercurrente: Orientalis Eubocæ Euripo, & Maliaco ſinui adjacet; occidentalis Corinthiaco. Illius populi alii ab Opunte urbe primaria, Opuntii dicuntur, Phoceniſibus &

Bocotis contermini; alii Epicnemidii à monte Cnemide, Oetæis & Malieniſibus contigui: alterius autem populi ſimpliciter Ozolæ, & in publico ſigillo habent inſcriptum Hesperum. Occidua hujus Locridis urbs maxima & nobiliſſima eſt Amphiffa, non ſexaginta tantum ut Æſchines orator, ſed centum & viginti, ut Pausanias ait, ſtadiis, à Delphis in Phocide diſtans: multis ea eſt operibus exornata, ſed omnium quæ memoriæ commendentur digniſſima, Amphiffæ monumentum, item & Andræmonis: Amphiffam à Marcæo Ætoli filio genitam Apollo adamavit, urbiſque ab ea nomen inditum eſt. Amphiffenſes autem cum aliquando Cirrhæos Apollini ſacros campos auſi eſſent irruptione factâ occupare, & culturæ ſubiicere; ab Amphictionibus mulctati ſunt, agerque Deo reditus.

Opus quindecim à mari, & à navali ſuo ſexaginta abeſt ſtadiis: navale eſt Cynus promontorio ſinum terminans Opuntium, qui eſt circiter ſtadiorum quadraginta. Inter Opuntem & Cynum eſt planities felix. Opunte natum fuiſſe patroclum Homerus tradit, unde ob Æanis eadem per imprudentiam perpetrata ad Peleum profugerit, patre Menœtio in patria remanente: & promiſerat Achilles patroclum ſe Menœtio Opuntem reduciturum, bello Trojano finito: non autem Menœtius Rex fuit Opuntiorum, ſed Ajax Locrus. Cnemides non magnum, ſed naturâ munitum eſt oppidum, ad Cnemidem montem: hinc & urbi, & Locris Epicnemidiis nomen.

Utramque Locridem Phocis interjacet, à Theſſalia ad ſinum uſque Corinthiacum extenſa; & à Doride, ad Bœotiam. Locris autem Epicnemidiorum & Opuntiorum, tum Bœotia ad orientem ſunt, Doris & Locris Ozolarum ad occidentem, ad Septentrionem Theſſalia, ad meridiem Criſſæus ſive Corinthiacus ſinus: quin & aliquando Daphnuntis portus inter Opuntios, & Epicnemidios ſitus, Phocidis fuit. Regioni nomen eſt à Phoco quodam, ſive is Æaci & Plammathes, ſive Neptuni & Pronoes Aſopi filia filius fuerit; alii ab hujus nominis Rege, alii à Phoco Corinthio Ornythionis filio nomen deducunt. Phocidis urbes ſunt quamplurimæ: omnium nobiliſſimæ ſunt duæ Delphi, & Elatæa. Delphi, quod templum Apollinis Pythii, & oraculum vetuſtum, & exteris etiam notiſſimum habeat; Elatæa quod omnium in iſtis par-

tibus urbium maxima eſt, & opportuniffimè ſita, in ipſis faucibus; ut qui eâ potiatur, aditus in Phocidem & Bœotiam ſua faciat poteſtatis. Quamquam vero Delphis majorem famæ partem templum, & oraculum comparaverint; attamen & ſitus ipſe loci non nihil contulit. Delphi urbs ferè ſita eſt in medio totius Græciæ, quin etiam & in medio totius orbis terrarum jacere quidam cenſerunt, terræque umbilicum dixerunt: tantamque ob Delphorum opportunitatem, cum facilè eſt maximè è vicinia conventum fuit, tum Amphictyonum etiam collegium inſtitutum; quod & de publicis rebus conſultaret, & templi communem procurationem ſuſtineret, pecuniis & donariis ibi depositis, accurata cuſtodia & ſanctimonia, indigentibus. Ferunt tamen & Gallos, Duce Brenno, & Phoceniſes, alioſque templi hujus theſaurus expiſſe, ſed & hos omnes in maximas incidiſſe ob id calamitates. Urbs ipſa loco eſt ſaxoſo, Theatri in modum aſurgente, in cujus vertice templum eſt, & templi ſeptum, urbem deſpectans, ſtadiorum 16. ambitu; ſupra templum oppidani ipſi antiquitus Lycoream incolebant, nunc ſub ipſo templo ad Caſtalium fontem. Elatæa urbium Phocidis maxima eſt, Homero tamen non nota, ut pote poſt ejus ætatem condita: opportunè admodum ea ſita eſt, adverſus impreſſiones quæ è Theſſalia, Locride Epicnemidiorum, & Bœotia fieri poſſint: Primum etenim ſunt Oetæi montes, deinde Locrenſium, & Phocenſium, non ubique pervii exercitibus; ſed tranſitus habent arctos, & ſuis incluſos terminis. Hanc ſitus commoditatem etiam Demotheſtes expreſſit, narrans tumultum ſubito Athenis ortum, cum ad Prytanes nuncius veniſſet, referens Elatæam à Philippo Amyntæ Macedonum rege eſſe captam; quod & circumvicinos omnes populos in maximum terrorem conjeciſſet. Romani etiam Elatæam ob ſitus commoditatem pluris fecere, quam Delphos: in eaque ſapius hiberna habuere. Cæterum Delphi à Delpho Neptuni, Elatæa ab Elato Arcadis & Eratæus filio nomen habent.

Bœotia totius Achaia ſive Græciæ regio populofiſſima, feraciſſima, & maxima, nullique frequentia inſignium urbium inferior, ab Euripo ſive mari Euboico ad ſinum Corinthiacum extenſa; terminatur à Septentrione & ab occidente Opuntis Locris, & Phocenſibus, à meridie Atticæ;

est consumptus. Iam Manias Imperatoris utrumque violati numinis poenas fuisse; Caio, à milite, cui thesseram obscenam per ludibrium dare solebat, occiso; Nerone, in matris & uxorem eadem, & in amores impuros & nefarios polluto. Platæa propè Alopum fl. nec longè à Cytherone monte sita est nomen habet à Platæa Alope Regis filia; evenit autem ut Platæa propter societatem, quam cum Athenis inierat, bis excinderetur. Bello etenim Peloponnesiaco Lacedæmonii Platæam obsederunt, muroque duplici ita cinxerunt; ut oppidani, qui aufugere non potuerunt, deditionem facere coacti sint, & necari: Platæam aliquanto post restauratam Thebani sub Neocle, qui tum summum in Bœotis magistratum gerebat iterum cepere; sed oppidanis tunc astu ab urbe exclusis, excidii utrumque genus varium planè ac diversum; Platæensium autem superstitem eadem in patriam reditûs causa fuit; vicinorum scilicet in Thebanos odium: Primum quidem, pace ab Antalcida Spartano & Artaxerxe Persarum Rege factâ, Atheniensibus in odium Thebanorum, Platæenses in patriam reducentibus; postremo vero & feliciori omine, cum Philippus victoriâ ad Cheronæam partâ, Thebisque præsidio imposito, omnia ad Thebanorum perniciem molitûs, etiam Platæenses in pristinas sedes reduxit. Tanagra ad Alopum fl. quadragesimo tantum distat stadio à Delii portu; urbis suæ primordia Tanagræi Pœmandro accepta referunt, aiuntque Pœmandrum in matrimonio habuisse Tanagram Æoli, vel (ut Corinna versibus mandavit) Alope filiam, ex qua urbi Tanagræ nomen: Tanagram autem eò ætatis procecisse, ut ipsa à vicinis quibusque Græcia id est Anus, & urbs etiam Græcia sit appellata; quo & Homerus utitur nomine; interjecto tamen tempore pristinum Tanagræ nomen restitutum.

Achaiæ sive Græciæ totius Attica est orientissima, Bœotiæ tantum contigua Septentrionem inter & occidentem, & Peloponnesi Isthmo annexa, qua Megaris Corinthiacum agrum attingit; reliqua ex omni parte mari alluitur, Myrtoo quâ Eubœam inspestat; Soronico quâ Peloponnesum; longitudo à Pagis in Corinthiaco sinu ad Sunium promontorium est circiter septingentorum stadiorum, latitudo vix aliquando ducentorum aut paulo amplius. Regio omnis

subalpera, & crebris montibus affurgens; populorum tamen ingenii imperii gloriæque avidissimis scelicissima. Quondam in quatuor partes divisa est, quibus Ægeus, Lycus, Pallas, & Nifus Pandionidæ imperavere; Nifus peculiariter Megaridi, Antea etiam sub Cecrope; cum Cares à mari, à terra Bœoti (qui tunc Aones) Atticam popularentur, multitudo omnis in duodecim urbes composita est; quarum nomina sunt Cecropia, Tetrapolis, Epacria, Decelea, Eleusis, Aphydna, Thoricus, Brauron, Cytherus, Sphærus, Cephissia, Phalerus. Eas deinde duodecim urbes in unam urbem Athenas contraxit Theseus; quo sanè tempore Athenæ factæ sunt amplissima, eademque postea, præsertim partâ libertatè, in eum crevère modum, ut magnitudine, opibus, ornamentis reliquas omnes Græciæ urbes facilè superarent; deque Græcorum omnium imperio diu cum Lacedæmone decertarent. Sed Athenæ ipsæ ut ait Plinius nullius indigent præconio, tanta urbis superfluit claritas; satius ergo de ea silere, quam pauca dicere: distant à Sunio promontorio trecentis triginta, à Pagis trecentis sexaginta stadiis, à Phalero portu viginti, à Piræo quadraginta, à Munychia circiter totidem. Phalerus primus fuit Athenarum portus, quod proximus urbi: at postquam Themistocles summæ rerum præfuit, quod multò opportuniorem Piræum videre cum pro unico Phaleri, Pyræi triplex esset portus, in eo navale ædificavit. Munychium etiam Athenarum navale fuit. Post Athenas in Attica sunt Megara, Eleusis, Marathon, Oropus, aliæque; sed omnes Athenis & magnitudine, & opibus, & rerum gestarum gloriâ longissimè inferiores. Megara in Megaride urbs egregia, & magna, à litore octodècim stadiis recedit, cum Nisæa portu & emporio suo duobus longis muris velut cruribus conjuncta; quamquam ipsa Atticæ pars sit, & primum ab Ionibus habitata, tandem in Doriensum potestatem venit; abolitæque est, quæ Iones à Peloponneso distinguebat, columna. Megara autem nomen primum fuit Nisæa à Niso Rege, quem Scylla filia, purpureo eoque fatali capillo privatum, Minoi tradidit. Eleusis fanos Cereris, & occultis ejus sacris nota, medio jacet itinere Megaram inter & Athenas. Marathon caput est Terrapoleos Atticæ, Persarum clade & trophæo Milciadis nobilitata. Oropus inter

12
Bœotiam & Atticam Euripo infidet, eaque inter utramque regionem controversi juris fuit.

Eubœa insula secundum Atticam, Bœotiam, & Locridis oram extenta, longa est mille & ducentorum stadiorum, lata centum quinquaginta, & aliquando plurium; à continenti freto disjuncta viginti quatuor stadiorum ubi Chalcis, viginti tantum ubi Cnemis in continenti, & Cenæum promontorium in insula. Pluribus appellata est nominibus, inter quæ Macris, quod longior multo, quam latior, tribus autem promontoriis expatiatur, Cenæo ad occidentem & Maliacum sinum: Albo sive Geræsto, ad meridiem & Atticam, ad orientem & Ægæum mare Caphareo. Urbibus claret Chalcide & Eretria. Chalcis urbium totius hujus insulæ princeps ad Euripum & Euripi fretum posita est, ubi & aliquando pons continentem & insulam conjunxit. Urbs hæc Atheniensium colonia, colonias in Macedoniam & in Siciliam plures emisit. Eretria Euboicarum urbium post Chalcidem maxima, eodem quo Chalcis tempore, ab Atheniensibus etiam colonia deducta est, idque ante bellum Trojanum. Troja capta Æclus & Cothus Athenis profecti; ille Eretriam, hic Chalcidem incolis frequentavit: eaque urbes majorem in modum auctæ sunt, quo tempore Hippobotæ Rempublicam tenuerunt. Cumque Alexander in Asiam traiecit, Chalcidenses murum auxerunt, & intra urbem Canethum & Euripum receperunt; pontique turres, murum, & portas imposuerunt.

In tota Achaiâ montes sunt plures, iique à Poëtis cantatissimi: inter eos eminent Parnassus, Helicon, Cytheron, Hymettus. Parnassus plurimâ ex parte Phocidis est, & à Delphorum vicina regione usque ad concursum Oetæ, montiumque Ætolicorum, & Doriensium extenditur, Locros Ozolas ab oriente attingens: totus mons sacer est, habetque specus & alia loca, quæ religiosè coluntur; de quibus notissimum est, ac pulcherrimum Corycium antrum Nympharum: sunt & in gemino montis vertice duo templa, alterum Apollini & Dianæ, alterum Baccho dicatum est; & Phyxii Jovis templum, ubi Deucalion delatus post diluvium, egressus arcæ, Jovi sacrificavit. Helicon aliqua ex parte Phocidis plurima Bœotia est, altitudine & ambitu Parnasso respondet; habet fanum & lucum Musarum, Hippocrenen

fontem, quem unguâ idæo quod fuberat pedibus saxo Pegasus fecit, tum & antrum Libethridum Nympharum. Cytheron Bœotiam ab Attica dividit, initium sumens non longè à Corinthiaco sinu, & cum Megaricis & Atticis montibus connexus, in campestria flectitur loca, non longè à Thebis finiens, sacer est Libero patri: in eo monte Tiresias ex mare in femellam, septimoque post anno, rursus ex femellâ in mare mutatus est; contentioneque aliquando Jovem inter & Junonem orta, virine an fœminæ majorem ex venere voluptatem caperent; Jove fœminas, Junone viros dicere volentibus, Tiresias quod utrumque expertus esset, judex tantæ rei factus, cum pro Jove sententiam tulisset, à Junone excæcatus, à Jove in oculorum perditorum compensationem, vaticinandi arte donatus est. Hymettus mons Atticæ est, ex eo pulcherrimum marmor effoditur, optimum mel colligitur, & quidquid ad Medicinam utile est; ideoque huic mericò & jure principatum inter alios tribui ait Solinus. Parnasso monti Parnassus Cleodora Nymphæ & Neptuni filius nomen dedit. Heliconi & Cytheroni Helicon & Citheron fratres; ille quieti, hic ita vafri ingenii, ut consilio Jovem etiam adjuverit: aiunt etenim Junonem aliquando Jovi iratam (incertum quæ de causa) in Eubœam secessisse, Jovemque cum eam placare non posset, ad Citheronem qui tunc Plataensibus imperaret, descendisse: Jovem etiam Citheronis monitu simulachrum è ligno fabricasse, vestimentisque ornatum plastro imposuisse, atque in vulgus prodidisse, eam esse Afopi filiam Jovi desponsam: Junonem ergo, cum id ad aures suas pervenisset, illico accurrisse, facileque in gratiam cum Jove rediisse.

Quod ad flumina Achaiæ pertinet, Achelous ex Pindo per Epirum inter Acarnaniam & Ætoliâ fuit. Evenus inter veterem & novam Ætoliâ, Cephissus per Phocidem & Bœotiam in Euripi Euboici superiorem, Ifmenus & Afopus in inferiorem partem labuntur. Ilissus, & Cephissus alter in Saronicum sinum. Hercules cum Acheloo pugnasse dicitur, quod fluvium hunc vitiosè fluentem, & utriusque regionis terminos sæpe confundentem, aggeribus & aquaductibus compefcuerit. Ad Evenum Nessus Centaurus, portitor loci constitutus, ab Hercule fuit occisus, cum in transvehendo Dejaniram violare conaretur.

Cephissus è Lilæa ortus, serpentis more per Elatæam, Parapotamiam, Panopeam, Cheronæam in Copaidem sive Cephissidem lacum fluit & à Copaide lacu egressus, hiatu terræ anni alveum subterraneum per triginta stadia aperiente, non longè à Larymna Locridis erumpit, penesque Larymnam Bœoticam in mare exit. Ifmenus & Afopus per planitiem feruntur, quæ est ante Thebas & Plataeam: hic Mardonium & trecenta millia Persarum Græcus delevit exercitus; ideoque & sepulturâ publicâ suos in pugna cæcos cohonestarunt, & templo Jovis Eleutherii, à libertate parta dicti, condito, certamen gymnicum instituerunt. Ilissus & Cephissus alter Atticus memorabiles sunt, quod penes Athenas; cum aliâs torrentis plerumque in morem fluant, & æstate penè deficiant: Ilissi fontem in Phædro celebrat Plato. Athenienses vero Boream penes Ilissum ludentem Orithyiam rapuisse, matrimonioque sibi adjunxisse memorant; ob eamque cum ipsis affinitatem, ipsum multas Persarum triremes demersisse, aliasque non semel auxilium sibi tulisse credunt.

PELOPONNESUS.

PELOPONNESUS ab Achaia in meridiem pendet, longa & lata circiter mille & ducentorum stadiorum: ab Oriente Myrtoo, ab occidente Siculo, à meridie Cretico alluitur mari; ipsa vero propter crebros sinus, & promontoria hinc inde quasi in ordinem se dilatantia, folio platani assimilata est; ab Isthmo quo continenti Græciæ annectitur ad Rhium & Araxum promontoria, est Corinthiacus sinus; ab Araxo ad Chelonatem prom. Cyllenus sinus; à Chelonate Ichthyn pr. Chelonates sinus; ab Ichthy Acritam, Cyparissius; ab Acrita Tanarium, Messeniacus; à Tanaro Maleam Laconicus; à Malea Scylleum, Argolicus; à Scylleo Sunium in Attica, Saronicus: Promontoria vero, Rhium maximè Septentrionale est, ab Antirrhio Ætoliæ freto quinque stadiorum disjunctum; Chelonates & Ichthys occidentalia, & in Siciliam vergentia; Meridionalia Acritas, & Tanarum, in Africam; orientalia Malea, & Scyllæum, in Cretam, & Ægæi maris insulas. Tota autem Peloponnesus sex complectitur regiones majores, minores duas; Achaiam propriè dictam, Elidem, Messeniam, Laconiam, Argolicam, maritimas quinque, Arcadiam

PELOPONNĒSUS.

diam unam mediterraneam; cum Sicyoniam & Corinthiacam ad Isthmum; quarum hanc cum Argolide, illam cum Achaia describemus. Achaia Corinthiaco sinui tota insidet, Elis Chelonati, Messenia Cyparissio & Messeniaco; Laconia Messeniaco, Laconico, & Argolico; Argolis Argolico, & Saronico ad Isthmum usque.

Achaia ad orientem, Agro Corinthiaco, & Argolico terminatur; ad Septentrionem, Corinthiaco sinu, quo à Bœotia, Phocide, Locride, & Ætolia separatur; ad occidentem, Siculo mari; ad meridiem Elide, & Arcadia, montibus interjectis quampluribus. Sicyonia Achaiae pars est orientalis, ambigui an Achaiae an Argolidis sit juris. Urbs Sicyon prius Mycone dicta fuit, & ante Ægiali in colle naturâ munito eminens, viginti, aut (ut alijs placet) duodecim tantum à mari stadiis, Corinthum inter & Ægiram; reges habuit complures ante Argivos, primus fuit Ægialis, unde urbi nomen; hic Inachum primum Argivorum regem antecessit ducentis triginta duobus annis. Achaia etiam antiquitus Ægialis appellabatur, argumentum Sicyoniam & Achaiam sub Sicyone olim eandem, unamque fuisse regionem: nunc autem, Sicyonia etiam distincta, Achaia ipsa in circiter duodecim dividitur portiones, quarum urbes aut ad mare, aut non longè à mari sunt Ægira, Ægæ, Bura, Helice, Ægium, Rhypes, Patræ, Olenus, Dyme; in Mediterraneis Pellene, Ceryneæ, Tritæa, Pharæ. Quævis autem harum portionum curiis septem, aut octo constat; ita ut circiter centum sint in Achaia curiæ. Urbium nobilissimæ sunt Ægium, & Patræ; tum Helice, & Bura. Ægium quod ibi ut plurimum conventus Achaiae haberentur; Patræ, quod omnes reliquas facillè excelleret; Helice antequam eluvionibus deleretur, opibus & dignitate Achaicis reliquis civitatibus præstabat; Bura colli imposta, terræ motu absorpta est eodem, quo Helice aquis, tempore. Achaicum fœdus primo obscurum eopotentia gloriæque pervenit, ut etiam Lacedæmoniorum Rempubliam antecelluerit.

Achaiam sequitur Elis, longo ad mare Siculum tractu, tota in occidentem versa, in mediterraneis Arcadiaz, ad mare Messeniam etiam attingens. Divisa fuisse videtur in tres potissimum partes, in Elidem propriè dictam, Pisatidem, & Triphyliam. Elis aliquando in duodecim, aliquando in octo tantum,

aliquando etiam in sexdecim Tribus descripta est: sic & Pisatis in octo. Triphyliam in duodecim aut aliquanto plures: una quæque Tribu ubique suam urbem habente; inter cæteras eminent Elis, Olympia Pisa, Lepreum, Pylus. Elis Homeri ætate nondum urbs condita fuit, per pagos regio incolebatur, vocabaturque Elis Cæle, idest, Elis cava; quod maxima ejus & optima pars situ esset cavo. Demum post bellum Persicum, circumvicini aliquot pagi in unam urbem Elidem confluerunt: Urbs distat à navali suo Cyllene centum viginti, ab Olympia Pisa trecentis stadiis, ad Peneum fl. sita. Pisa urbs antiqua, Oenomai primum, deindeque generi ejus Pelopis domicilium, diu egregia & florens; sed Elide crescente sensim ipsa decrevit, alterius armis & viribus ita collisa & victa, ut prorsus defecerit; & de loco quo olim steterit, quæsitum fuisse ætate suâ Strabo testatus sit. Videtur tamen fuisse ubi postea Olympia: idque & Ptolemæus & Stephanus testantur. Olympia ad Alpheum fl. sita octoginta aut paulo amplius ab ostio stadiis, illustratur Jovis Olympii templo, & oraculo; postea etiam & ludis solemnibus toti Græciæ communibus. Templi altitudinem à solo ad fastigium pedibus septuaginta octo, latitudinem nonaginta quinque, longitudinem ducentis & triginta Pausanias metitur; foris cinctum perpetuo columnarum ordine: situm ad lucum Jovi quoque sacrum, Altin nomine; in quo & stadium erat, & locus certaminum variis ædificiis insignis, ita ut urbis instar videretur. Locum hunc totum Olympiam vocaverunt, & ludos, qui ibi peragebantur, Olympicos: in luco & extra lucum omnia fanis, aris, statuis, ac signis plena: sed nihil æquè admirabile atque Jupiter ipse Olympius. Cypselus Corynthiorum Tyrannus Jovem totum aureum Olympiæ consecravit: deinde Phidias Atheniensis Deum hunc ex ebore & auro, stupendâ & insolitâ magnitudine, erexit: sed enim & in hoc opere aliàs mirando, illud ab aliis artificibus reprehensum, quod Jovis ad templi altitudinem non bona esset proportio: cum enim in eburneo throno sederet Jupiter, capiteque templi fastigium tholumque contingeret; necesse erat si quando sedendo fatigatus surgeret, ut etiam templi culmen cum tecto deiceret. Lepreum urbs quadraginta distat à mari stadiis, aliquantique fuit pretii; utpote quæ Eleorum excusso imperio, ipsa nunc

Spartanis, nunc Arcadibus se junxerit. Pylus ad Amathunta fluvium est, quadraginta etiam à mari stadiis. Sunt & alii duo in Peloponneso Pyli, à nostro hoc Pylo diuersissimi: alter ab Elide urbe septuaginta aut octoginta stadiis, alter ad Coryphasium promontorium in Messenia. Nostrum hunc Nestoris fuisse Regiam pluribus probat Strabo: ideoque nunc vocatur Pylus Nestoriacus, quod Nestoris fuerit; nunc Triphyliacus, quod in Triphyliam situs; nunc Arcadicus, quod alluatur à fluvio, qui & Amathus, & Mamaus, & Arcadicus vocatur.

Post Eleam est Messenia majore sui parte ad Austrum vergens & mare Africum: Terminatur à Septentrione, Arcadiâ; & aliqua ex parte ab oriente, Laconia; ab altera & occidente Elide: reliqua finus Messeniacus, & Cyparissius ambiunt. Regio hæc, si cum vicinis comparetur, angustior, sed bonitate cœli & soli, Laconiâ, cujus pars fuit, & vicina Elide, felicitior. Quâ de causâ & ipsi à Laconibus calamitates multæ illatæ sunt. Urbes illustrissimæ sunt Messena, Methone, tum Corone, Asine, Pylus, Cyparissia. Messena Corintho similis est, utriusque harum urbium mons imminet excelsus atque præruptus, communi contentus muro, arcisque usum præstans; Ithoma Messenæ, Acrocorinthus Corintho: itaque & cum Demetrius Phalereus Philippo Demetrii filio suadebat, ut utramque urbem teneret, si Peloponnesum suam facere cuperet; accommodatè etiam videtur dixisse, eum si utroque cornu apprehendisset, bovem obtenturum: bovem nimirum Peloponnesum, cornua Ithomam, & Acrocorinthus appellans. Certè ob situs opportunitatem urbes istæ, nunc ab his nunc ab illis expetitæ; nunc etiam dirutæ, nunc restauratæ sunt: ac Corinthum quidem funditus everterunt, deindeque coloniâ in eam missâ reædificaverunt Romani: Messenam diruerunt Lacedæmonii, renovaverunt Thebani, ac postea tempore Philippi Amyntæ filii, qui urbem ambiunt muri, toti e pulcherrimo lapide structi sunt: ex iis turres, & propugnacula, quo opus est loco, eminent. Inter urbes, quas muris munitissimas viderit Pausanias, Ambrysum Phocicam, Byzantium, & Rhodum numerat: eas tamen murorum elegantia, & fortitudine, cum Messena comparandas non existimat. Ithoma mons urbi imminens, nullo eorum, qui intra Isthmum sunt, magnitudine inferior; præter-

eaque omni ex parte aditu difficilissimus: in eo castellum fuit egregie loci natura munitum, quo Melleonii, antequam Messena condere-
 rur, usi sunt receptaculo. Metho-
 nen aiunt ab Homero Pedasum dic-
 tam, unamque esse de septem urbi-
 bus, quas Achilli Agamemnon pro-
 misit. In bello autem Aetiaco, A-
 grippa, primo navium appulsu,
 hac urbe potitus, Bocchum Mau-
 rusiorum regem, qui Antonii par-
 tes sequebatur, ibi interfecit. Co-
 rone Messenam inter & Asinen est,
 sub Temathia monte. Asine Co-
 ronon inter & Acricam promonto-
 rium; ab ea urbe Asinæus etiam
 dicitur sinus, idem qui & Messe-
 niacus. Pyli Messeniæ urbs an-
 tiqua sub Ægaleo monte erat, quâ
 diruta nova ad Coryphasum prom.
 translata est: Athenienses secundo
 in Siciliam navigantes Eurymedon-
 te & Stratocle ducibus occupa-
 runt, eaque usi sunt adversus Spar-
 tanos munitione; ante urbem Spha-
 cteria insula, tota sylvestris, & pe-
 ne inuia, quindecim stadiorum
 magnitudine, porrigitur: portum-
 que tutum, & introitus angustus
 facit. Sed & Pyli hujus & Spha-
 cteriae insulae famam dedit, trecento-
 rum Spartanorum Pylum obsi-
 dentium, deditio. Cyparissia non
 longè à Nedæ ostiis sita: Cyparissio
 sinui nomen dedere.

Laconia plurimâ ex parte allui-
 tur Messeniaco, Laconico, & Ar-
 golico sinibus; in Mediterraneis
 Messeniam, Arcadiam, & Argo-
 lidem attingit. Regio hæc omnis
 cava, montibus cincta, & aditu in
 bello difficilis: multum tamen ha-
 bet soli ad arandum, sed difficile
 elaboratu. Ejus pristinam homi-
 num frequentiam, si cum hodierna
 compares, deficere jam homi-
 nes videntur: dempra enim Lace-
 dæmone, oppida ejus supersunt tri-
 ginta numero, cum antiquitus cen-
 tum fuerint urbes, ideoque & cen-
 tum bobus quotannis sacrificarint.
 In toto Laconia littore plures sunt
 urbes, inter quas Eleutherolaco-
 num octodecim (fuere antea vigin-
 ti quatuor) ut plurimum sunt; in-
 ter Eurotæ ostia & Tænarum pr.
 sunt Gythæum, Las, Pyrrhicus,
 Teuthrone; & post Tænarum Cæ-
 nepolis, Oetylus, Thalamæ, Leuc-
 tra, Alagonia, Gerenia; inter Eu-
 rotam & Maleam Acriæ, Bœæ, &
 post Maleam Epidaurus cognomen-
 to Limeræ, Zarax, Brasia, in Me-
 diterraneis Asopus, Gerontræ,
 Marius. Eleutherolacones ipsi
 quandam sub Romanis Reipubli-
 cæ constitutionem adepti sunt, cum
 Spartâ Tyrannis serviente, ipsi
 sum alii, tum & Heilotes, Roma-

PELOPONNESUS.

nis se applicuerunt. Gytheum na-
 vale fuit Spartanorum, ducentis &
 quadraginta stadiis ab urbe diffi-
 tum; multitudine civium & omni
 bellico apparatu instructum. Ur-
 bis suæ conditores Apollinem &
 Herculem memorant Gytheata;
 qui cum pro tripode in certamen
 descendissent, tandem reconciliati,
 communi operâ urbem hanc fece-
 runt. Lan Castor & Pollux olim
 everterunt, unde ipsi Lapersæ dicti.
 Pyrrhicus Pyrrhicus, Teuthronen
 Teuthras quidam Atheniensis con-
 didit. Cænepolis antea Tænarium
 appellata, à Tænaro Jovis, aut ut
 aliis placet Icaro filio; à Tænaro
 distat prom. quadraginta stadiis:
 Ptolemæus duas ex Cænepoli &
 Tænario facit urbes, Pausanias &
 Procopius unius ejusdemque urbis
 primum & novissimum nomen esse
 disertè indicant. Ad Tænarum
 prom. Fanum est Metymnæi Ario-
 nis, quem Delphine eò advectum
 imago testis est ærea, ad effigiem
 casus & veri operis expressa. Leuc-
 tra in Messeniaco sinu, à Tha-
 lamis quadraginta, à Cardamyle
 sexaginta stadiis, non obscura sunt;
 neque tamen ea Lacedæmoniorum
 fœdo exitu nota, ut male Solinus
 putat. Pugnae hujus locus in Bœo-
 tia est: sed & reliquas omnes E-
 leutherolaconum urbes longum es-
 set recensere, cæteræ etiam in La-
 conia sive maritimæ, sive Mediter-
 ranæ ex sint, sub curiis Spartanae
 civitatis continentur, nec legibus
 suis utuntur, ut octodecim illæ;
 habentque singulæ, quo commen-
 dentur: sed & eas omnes longè an-
 tecedat Sparta Lacedæmonon,
 Græciæ totius dâu potentissima,
 imperiumque olim affectans: urbis
 ambitus quadraginta octo stadio-
 rum est, circulari penè formâ; a-
 rea ut plurimum plana, collibus
 tamen hic illic modice se attollens;
 imminet urbi ab occidente Tayge-
 tus mons, ad cujus radices & pe-
 nes urbem labitur Eurotas, Achaiâ
 vero cum cæteris Græciæ regionibus
 Romanorum Provinciâ factâ,
 Lacedæmon nihilominus præcipuo
 honore culta est à Romanis ob glo-
 riam majorum; & immunitate ac
 specie quâdam libertatis donata,
 fortunâ haud contemnendâ, sub
 imperio Populi Romani floruit,
 disciplinæ Lycurgi constanter in-
 hærens; leviter quidem turbata bel-
 lo Mithridatico, sed & statim quieti
 reddita.

Argolis pene tota peninsula est,
 inter Argolicum & Saronicum si-
 nus; in mediterraneis Achaiam,
 Arcadiam, & Laconiam attingens,
 Atticamque ad Isthmum: longitudo est circiter centum mil-

lia, passuum, latitudo, nunc sexa-
 ginta, nunc triginta, aliquando
 etiam minus. Urbes sunt Argos,
 Mycenæ, Epidaurus, Hermione,
 Troezen, Nauplia. Omnium quæ in
 Peloponneso sunt urbium illustri-
 simæ sunt Argos, & sparta: an-
 tiquitus quidem famâ Argos super
 eminebat, sed inferioribus tempo-
 ribus Sparta superior fuit, liber-
 tatem suam servans: Argos sanè
 libertatem etiam acerrimè defen-
 dit, Pyrrhumque Epiri regem non
 admisit, eo sub muris caelo, con-
 jectâ in caput ejus, à vetula qua-
 dam, tegulâ: sub aliis tamen regi-
 bus fuit, cumque in Achaicum se
 corpus inferuisset, unâ cum eo in
 Romanorum potestatem venit. Ur-
 bem condidit Inachus, sexcentis
 octoginta annis, ante excidium
 Trojæ: arcem, quam Larissam vo-
 cant, Danaus; à quo Græci, Dana-
 nai. Urbs ipsa majore sui parte
 sita est locis planis, Larissa collem
 habet mediocriter munitum; prope
 urbem fluit Inachus fl. per multas
 delabens convalles, viciniaeque om-
 nis eavo est situ, aquis irrigata,
 etiam lacus habens, & Paludes.
 Argos & Mycenæ ob vicinitatem
 Poëtæ veluti unam promiscuè ap-
 pellant; & Euripides, in una ea-
 demque fabula, eandem jam Ar-
 gos, mox Mycenæ appellat; ut in
 Iphigenia, & Orestia: distant in-
 ter se quinquaginta tantum stadiis,
 Heræo sive Junonis templo, deci-
 mo quinto à Mycenis stadio qua-
 dragesimo ab Argis, penè interjec-
 to. Cum posteri Danao in Argivo
 regno succederent, iisque permis-
 cerentur Amythaonidæ, profecti è
 Pisatide, & Triphylia: mirum vi-
 deri non debet, si cognati cum es-
 sent, ita ab initio ditionem in duo
 regna dividerunt; ut duæ urbes,
 quæ regnorum sedes forent, invi-
 cem minus quinquaginta stadiis dis-
 tarent; Argos videlicet & Mycenæ:
 Heræumque versus Mycenæ situm
 commune ambobus regibus esset
 templum. Principio Argos Myce-
 næ antecellebat, post modo Myce-
 næ excreverunt; Pelopidarum mi-
 gratione eò factâ cum enim omnia
 ad Atrei filios essent devoluta,
 Agamemnon natu major potesta-
 tem adeptus, fortunâ virtuteque
 usus, magnam regionis partem,
 suo adjecit patrimonio; & Myce-
 næo regno etiam Argolicum adjun-
 xit. Post bellum Trojanum, reg-
 no Agamemnonis extincto, Myce-
 næ decreverunt; maximè post He-
 raclidarum reditum: Hi enim occu-
 patâ Peloponneso ejecerunt pristi-
 nos dominos; atque ita qui Argis
 potiti sunt, ipsi etiam Mycenæ cum
 Argis in unum corpus contraxerunt.

PELOPONNESUS.

Aliquanto etiam post tempore, Mycenæ ab Argivis, Tegeatibus, & Cleonæis dirutæ sunt ut earum ne vestigium quidem superfit.

Epidaurus ante Epitaurus non obscura est, maximè propter Æsculapium, qui ibi claret, crediturque omnis generis morbos depellere: semperque templum refertum est ægrotantibus, ac tabellis dedicatis; in quibus quo quisque morbo liberatus fuerit, consignatum extat. Sita est urbs in Saronico sinu, quindecim stadiorum circumfatione navali, æstivo ortui opposita, ad mare usque montibus altis includitur, ut natura loci sit undiquaque probè munita. Æsculapii templum quinto distat ab urbe milliari, viâ quâ ab Argis Epidaurum iter est. Ad templum Æsculapii est etiam lucus, quem circumquaque montes incingunt: intra hujus ambitum mori quemquam, aut nasci religio est. Træsen Neptuno sacra est, ideoque & Posidonia id est Neptunia olim dicta est; decimo quinto recedit à mari stadio, & portum habet cui Pogoni nomen: ante portum Calauria jacet insula parva, circuitu triginta stad. ibique fuit Neptuni Asylum, fuit & Amphictionum conventus quidam ad hoc templum civitatum septem, Hermiones scilicet, Epidauri, Æginæ, Athenarum, Prasiarum, Naupliæ, & Orchomeni Miniei. Hermione Argolici sinus parti Hermionici nomen dedit; hujus incolæ, quod è mari quæstum facerent, halies, id est Piscatores dicti sunt; apud Hermionenses brevior ad inferos descensus esse dicitur, quam apud alios; ideoque ibi mortuis portorium, Græci naulum vocant, non imponitur: Nauplia Argos navale est, quinquaginta à Temenio, Temenium viginti sex ab Argis stadiis; sic dicta est, quod navibus impleatur; hujus Naupliæ occasione confictum putant à recentioribus Nauplium, & ejus filios: neque enim eos Homerum fuisse silentio præteriturum, si & Palamedes tantâ sapientia, prudentiâque floruisse; ac injusto judicio fuisset necatus; & si Nauplius ad Caphareum tantæ hominum stragis causam dedisset. Sed & generis origo præterquam quod fabulosa, etiam in rationem temporum offendit. Naupliæ fons est Canachus, in quo proditum est Junonem quotannis lavare se, virginem que iterum fieri. Corinthus penes isthmum est, qui ab ea Corinthiacus dicitur: contiguus ei mons Acrocorinthus (cujus perpendicularium stadiorum est trium cum di-

midio, ascensu triginta) arcis instar imminet à meridie, nec solum ex ejus vertice urbs subjecta depicitur; sed & duo sinus celeberrimi Corinthiacus, & Saronicus; hic ad orientem, ille ad occidentem. Corintho etiam utrimque ad sita sunt oppidula duo cum portibus; Lechæum ad occidentem, & Corinthiacum sinum, & Italiam; Cenchreæ ad orientem, & Saronicum, & Asiam: iisque Corinthus utitur tanquam navalibus. Isthmus ipse maximam partem agri Corinthiaci portio est latitudinem habens, quâ angustissimus est, stadiorum quadraginta, aut paulo amplius. Angustias eas navigabili alveo perfodere tentaverunt Demetrius Rex, Julius Cæsar, Caius Caligula, Domitius Nero, Ælius Adrianus, Herodes Atticus, sed irrito conatu. Corinthus autem nobilissima, & pulcherrima, & ditissima fuit. Cypselus Corinthius Olympiæ donarium dedicavit auream malleo ductam statuam justæ magnitudinis. Demaratus ex iis qui Corinthi sunt dominati unus, seditiones ibi ortas fugiens, tantum divitiarum in Etruriam secum intulit, ut & dominus urbis, quæ eum receperat, factus sit; & filius ejus Romæ Rex crearetur. Fanum etiam Veneris Corinthi ita fuit locuples, ut plures quam mille haberet sacrorum famulas meretrices Deæ dedicatas. Urbis ambitus Strabonis ætate quadraginta stadiorum erat, cum antiquitus nonaginta quinque fuisset; Lucius Mummius eam everterat, tum quod Romanorum legatos offendissent, tum quod illius potentiam Romani vererentur: restaurata tandem fuit à D. Cæsare, propter loci opportunitatem, missis ed in coloniam libertinis plurimis.

Mediterranea Peloponnesi maximè tenet Arcadia, undique à mari remota ab oriente terminatur Argolide & Laconia; à meridie, Messenia; ab occidente, Elea; à Septentrione, Achaiâ. Initiò Drymodis, mox Pelasgia, tum Lyconia & tandem ab Arcade Jovis & Calistûs filio Arcadia vocata est. Urbibus olim penè centum habitatam apud antiquos invenio: sed & eæ quorum aliquando vigerat fama continentibus bellis attritæ sunt, pleræque in Megalopolim fuerunt contractæ: & Megalopolis ipsa quoque illud comicum implevit: est solitudo magna nunc Megalopolis; attamen & inter eas ob historiam veterem memorabimus Tegeam, Mantineam, & Megalopolim. Tegea perverus est à Tegeo Lyconis filio nomen habens, diutissimè

etiam servata incolumis: sita est 15 Megalopolim inter & Argos, nec longè à Tyrea urbe, & Argolico sinu. Aleæ Minervæ templum habuit vetustissimum, quo incenso alterum magnitudine & magnificentia augustissimum ab architecto Scopâ Pario, constructum est: quod & loci spatio, & reliquo ornatu facile templa cætera, quæ in Peloponneso sunt, superat. Triplex columnarum se attollit ordo; primus Dorici operis, alter Corinthiaci, tertius extra templum Ionicæ sunt columnæ; Amphiteatrum etiam ex marmore magnificum Perseus Macedoniæ Rex edificare instituerat. Mantinea & Tegea Argolidis fines attingunt, nec longè inter se distant: Mantinea autem in mediterranea recedit, inter Tegeam, & Orchomenum, & Methydrium posita; varios ipsa fortunæ experta casus à Spartano Rege Agesipoli ingenio magis, quam vi capta, & diruta; Ophiuvio ad muros detorto, quo cum ii è crudo laterculo extructi essent alluvie diluti resolverentur: sed pristinae fortunæ restitutam eam maximè nobilitavit Epaminondas, victis ibi altero prælio Lacedæmonii; quo in prælio ipse occubuit. Arcadicarum autem urbium maxima & novissima est Megalopolis, ea penè media jacet inter Spartam Lacedæmonem, & Olympiam Pisam; tum & inter Messenam, & Argos. Condidere communi operâ & studio Arcades, Epaminondâ Thebano suadente & adjuvante: plurimæque sua oppida defervere, ut Megalopolim convenirent: atque eâ deinceps, velut communi Republicæ & Imperii sui sede, Arcades sunt usi; huc ad comitia, quum de Rep. aliquid statuendum esset, conveniunt; hic communem curiam, ædificium ingens capiendo senatui numerosissimo decem millium, habuerunt: Theatrum etiam omnium eorum, quæ universa Græcia quondam habuit, maximum construxerunt; urbs à Lacedæmonii sæpe lacesita, Achæis tandem se conjunxit; magnumque fœderi dedit incrementum: sed & tandem Cleomenes Lacedæmoniorum Tyrannus repente, & inopinatè eam invasit; superatoque muro, qua non benè custoditus erat, oppressit; cæsis omnibus qui resistere ausi sunt, cæteris fuga, quæ quisque poterat, sese eripientibus: cumque superstitibus persuadere non posset, ut in patriam redirent, urbem hætenus illæsam militi diripiendam dedit, & diruit. Helislon autem amnis urbem dividebat in duas partes, quarum altera in

Septentrionem, altera in meridiem vergebat: nec longè ab urbe in Alpheum labebatur. Alpheus ipse distabat à Megalopoli, qua Lacedæmonem iter triginta stadiis, qua Messenam quindecim, qua Lycosuram in Lycæo monte viginti.

Plinius Achaiam facit novem montium, Messeniam duodeviginti, Argolidem quindecim, & Arcadiam sexdecim; nulloque habito Eleæ, & Laconia montium numero, universam Peloponnesum velut pensante œquorum incursum natura, in montes sex & septuaginta attolli scribit. Multo plures sanè ex tota antiquitate colligeremus, omnesque aliquâ laude celebres, sed paucis contenti erimus. In Achaiâ novem montium Scioessa notissimus, locus est propter oppidum Patras, novem collium opacitate umbrosus, & radiis Solis fermè non visus. Scollis saxosus est, communisque Achæorum & Eleorum, continuus monti Arcadiae, cui Lampea nomen; distans ab Elide centum triginta, à Dyma & Tritæa Achæicis urbibus centum stadiorum putatur appellari ab Homero Olenia petra. Minthe ad orientem Pyli Triphyliaei est, Mintam nomine referens, quam pellicem Ditis fuisse, deceptamque à Proserpina in mentam hortensem abuisse ferunt. In Ira Messenii Lacedæmoniorum obsidionem ad decimum annum sustinuerunt, sic & in Ithoma, qui Messenæ imminet, ad decimum nonum; quo pendente, cum Lacedæmoniorum uxores ad maritos suos misissent, demonstrassentque periculum esse, ne patria sua hominibus vacua tandem redderetur, Ipsi robustissimos quoque, & minores ætate inter milites, Spartam miserunt; qui omnes cum omnibus virginibus, re habitâ, Parthenias procrearunt. Taygetus non longè à Tænaro versus Septentrionem porrectus, Arcadicorum montium radices attingit; habet in vertice locum, Talerum nomine, soli sacrum; sed & totus mons sacer est Baccho, Apollini, Dianæ, & Cereri: nobilitatur etiam metallis, cotibus, tam & Smaragdis, Charisiumque dat herbam, quam si mulieres, veris initio, collo alligarint, à maritis ardentibus amantur. Cyllene Arcadicorum montium excelsum est, perpendicularum ejus alii viginti, alii quindecim stadia ponunt: in summo vertice, ubi Maia à Jove compressa Mercurium peperit, Mercurii Cylleni templum est. Parthenius mons, & saltus pene ad Tegeatum, & Argivorum fines pertinet: præbet testudines ad lyras compingen-

PELOPONNESUS.

das quam accomodatissimas; sed ejus accola capere verentur, neque à peregrinis capi sinunt, quod Pani sacras putant. Mænalium autem tam proprium Panos esse accola prædicant, ut fistulâ canentem Deum audire se affirmare non dubitent. Arcadis Calistûs filii ostra in Mænalo quievère, donec Apollinis Delphici jussu Manti-næam deportata sint. Est Mænalus in læva quâ à Megalopoli Tegeam iter est. Lycæus Messenæ & Elidis finibus appropinquat: hunc alii Olympum, alii sacrum Arcadum jugum appellant. Ferunt in eo monte Jovem educatum, ibique agrum esse, qui Cretea vocatur: Nymphas etiam nominant, quæ Jovem nutrierint Thisoam, Nedom, & Hagno: & à Thiso, urbem proximè in Parrhasiis, à Neda fluvium; qui Elidem & Messeniam dividit; ab Hagno fontem in monte denominari: sed & Mons ipse multa habet spectatu digna, hoc inter cætera, in supremo montis jugo est terræ editissimus tumulus, ex quo omnis prope Peloponnesus prospici potest; in tumulo area Lycæi Jovis, quo hominibus non est accessus; si quis loci religione contemptâ introierit, necesse est eum intra annum mori: homines etiam & bestia quæ fortè in loci ambitum se immiserint, nullas è corporibus suis umbras reddunt, Lycosura etiam in Lycæo monte est, omnium urbium, quas aut continens, aut insulæ sustinent, vetustissimam putat Pausanias. Inter fluvios Peloponnesi maximè clarus Alpheus, Eurotas, Pamisus, alique, Pamisus fluviorum qui intra Isthmum sunt maximus est, quanquam ejus ostia à fontibus non ultra centum stadiis distant: hic aquæ copiosus per planitiem Messeniacam, & quæ Macaria dicitur, purus & placidus fluit; & insulam versus à mari decem prope stadia navium patiens est. Bonos pisces alit, arva sæcundat, regioni plures dat commoditates; ideoque lege sancitum est, ut Messeniarum Reges Pamiso anni anniversaria sacra facerent. Eurotas & Alpheus ex iisdem locis fontes habent, nimirum, stadio circiter quinto, ab Asea Megalopolitidis vico, ubi horum duorum fluviorum fontes vicini sunt, qui cum sese post intermiscant, communi-que alveo, ambo amnes per viginti stadia fluant deinde eodem etiam cuniculo excepti, erumpunt iterum Eurotas in Laconia, Alpheus in Arcadia. Ita ut si quis coronas duas utrique fluvio consecratis in communem alveum projecerit, fama est eam, quæ Eurotæ fuerit, Eurotam; quæ Alpheo, Alpheum reddere, & Eurotas, quidem ab initio Belbinatidis regionis, præter ipsam Spartam lapsus, & exiguâ apud Helos convalle peragratâ, inter Gythium Spartæ navale, & Acrias in mare effluit, Laconia tota in duas partes æquales divisâ. Alpheus vero prope Oresthasium rursus emergens, receptis (quidam putant centum 40. vix autem 40. ex tota antiquitate collegimus) Helisson- te, Ladone, Erymantho, aliisque, qua ma-

ioribus, qua minoribus fluvii; Hæcama- que, Alpheam, Phrixam, & Olympiam Pisam præter lapsus, inter Pheam & Pitanem in mare effluit, ubi Chelonates sinus. Creditur antiquitas fluvium hunc occultis subter mare meatibus labi, rectaque; in Arethusam Sicilia ad Syracusas fontem tendere, ibique finiri; Arethusa venatrix fuisse creditur, quæ cum defessa in Alpheo lavaret se, à fluvio adamata, peneque vim passa, vix effugit; & non fugiendi finem fecit, donec cum jam in Sicilia esset, à Dianâ in fontem mutaretur: aiunt autem Alpheum ubique Arethusam sequutum fuisse, cumque jam in fontem mutatam vidisset, ibi demum amata Nymphæ desiderio, aquas suas immisit, & insequendi finem fecisset. Alpei in Peloponneso fluvii, & Arethusa fontis in Sicilia commixtionem fieri, argumenta apud veteres hæc sunt: quod patera quædam apud Olympiam in Alpheum delapsa, ad Arethusam fontem delata fuerit; quod Arethusa fons turbidus sit, quando Olympiæ boves immolantur; & cum equi diebus festis Olympii Jovis certantes in eo amne diluuntur, sterces equorum ex eo amne etiam in Arethusam redundat. Additque Pausanias causam esse nullam, cur minus id credatur, cum Delphici Apollinis oraculum etiam id testatum sit. Sed omnia hæc neque vera, neque verisimilia pluribus Strabo demonstrat: posteritas etiam Poëtarum fabulas esse, & merum Græcorum commentum aperte cognovit. Sunt & alii in Peloponneso fluvii satis noti; inter quos Peneus ad Elidem urbem, Cratis ad Achæicam Egas, Neda pene Cyparissias Messeniacas, Inachus ad Argos fluit. Peneus Elidis à Peneo Thessaliæ diversissimus; inter Chelonatem promontorium, & Cyllen navale, in mare labitur. Crathis è Crathide monte lapsus, in sinum Corinthiacum ad Egas fluit. Fama est Stygis aquam, quæ in Arcadia Crathidis montis parte ex altissimis locis guttatim stillat, Crathidis fluvii aquas facere. Neda fluvii fontes habet in Lycæo monte, & per Arcades lapsus, verso in Messeniam alveo Messeniorum, & Eleorum fines maritimos dividit hujus aquâ à Capricco (Græci Olynton, Messenii Caprum) nominant) contactâ, fatale Messeniis exitium imminere demonstravit. Inachus fontes habet in Lycæo monte, præterque Argos lapsus, inter Lernam & Temenium in Argoli, cum exit sinum. Æstate, & in magna siccitate, plerumque arefcit: rationemque addunt Inachum, Phoroneum, Cephissum, & Asterionem arbitros factos, inter Neptunum & Junonem, de regionis Imperio disceptantes; cum pro Junone sententiam tulissent, iratum Neptunum aquam omnem illis ademisse, & ex eo factum, ut non nisi umbribus adjuti, in aquam suppeditent.

Hæc de Peloponneso, deque aliis Græciæ partibus nunc dixisse sufficiat. Hæc est Græcia illa, quæ famâ, quæ gloriâ, quæ doctrina, quæ pluribus artibus, quæ etiam imperio, & bellicâ laude floruit; hæc eadem humanitatem, literas, fruges, hæc jura, & leges etiam Romanis dedit; de ea forsitan alias plura, & meliora dabimus; nunc satis sit ex multis pauca, prout obvulerunt sese, delibasse, & in lucem emississe.

MACEDONIA
cujus Regiones sunt
quatuor

REGIO PRIMA

in qua minores sunt
Partes quatuor

- Edonis
- Odomantice
- Bisaltia
- Sintica
- Amphaxitis
- Chalcidica

- Philippi
- Amphipolis
- Euporia
- Heraclea Sintica
- Theſalonica
- Singus

REGIO SECUNDA

in qua minores sunt
Partes novem

- Paraxia
- Mygdonia
- Pelagonia
- Pæonia pars
- Ioria
- Orbelia
- Almopia
- Bottia
- Pieria

- Cassandria
- Olynthus
- Eordea ad Begoriti lacum
- Bylazora
- Stobi
- Alorus
- Iorum
- Gariſcus
- Europus
- Pella
- Dium

REGIO TERTIA

sub qua continentur
Partes minores sex

- Emathia
- Lincheſtis
- Pæonia pars
- Ætrais
- Pelagonia
- Deuriopus
- Penestis
- Stymphalis
- Parthiais
- Dassaretis
- Albania
- Eordetis

- Edeſſa quæ et Agæa
- Heraclea Lincheſtis
- Doberus
- Æstraum
- Acorus
- Symbara
- Uscana
- Gyrtona
- Erybaa
- Lychnidus
- Albanopolis
- Scampis
- Dyrrachium
- Aulon
- Elymaea
- Amantia
- Celetrum
- Oricum
- Buthrotum
- Nicopolis
- Ambracia
- Argos Amphilocheicum
- Argithea
- Dodone
- Lariſſa
- Demetrias
- Theba Phiotica
- Pharsalus
- Hypata
- Metropolis

REGIO QUARTA

cujus Partes 12^m

- Taulantias
- Elymiotis
- Orestis
- Atintania
- Chaonia
- Theſprotia
- Cassiopæa
- Molossis
- Amphilochia
- Athamania
- Hellopia
- Pelaſgiotis
- Magnesia
- Phiotis
- Theſſaliotis
- Eſtiæotis

- Scampis
- Dyrrachium
- Aulon
- Elymaea
- Amantia
- Celetrum
- Oricum
- Buthrotum
- Nicopolis
- Ambracia
- Argos Amphilocheicum
- Argithea
- Dodone
- Lariſſa
- Demetrias
- Theba Phiotica
- Pharsalus
- Hypata
- Metropolis
- Actium
- Stratus
- Leucas
- Pleuron
- Thermus
- Calydon
- Naupactus
- Cybinium
- Amphissa
- Cnemis
- Opus
- Blataea
- Delphi
- Criſſa ad Cirra
- Theba Bæotica
- Plataea
- Aulis
- Megara
- Athene
- Eleuſis
- Sicyonia
- Sicyon
- Æga
- Patrae
- Elis
- Olympia Piſa
- Lopreum
- Cypariſſa
- Methone
- Mefſona
- Sparta Lacedæmon
- Conopolis ad Tomarium
- Argos
- Mycenæ
- Epidaurus
- Corinthus
- Mantineæ
- Tegea
- Megalopolis
- Myrina
- Hepheſtias
- Corcyra
- Chalcis
- Eretria
- Delos
- Salamis
- Ægina
- Cephalenia
- Zacynthus
- Ithaca
- Cythera
- Gnoſſus
- Gortina
- Cydonia

EPIRUS

cujus Partes notiores sunt Septem

THESSALIA

cujus Partes minores sunt quinque

GRÆCIA

dividitur in quinque
MAIORES PARTES
quæ sunt.

ACHAIA

quæ et
HELLAS et GRÆCIA
proprie dicitur cui Partes
sunt Septem

ACARNANIA

ÆTOLLA

Vetus

Nova

DORIS

LOCRIS

- Locri Ozole
- Locri Epicnemidi
- Locri Opuntj

PHOCIS

BÆOTIA

ATTICA

Megaris

Attica

ACHAIA proprie dicta

Sicyonia

Achaia

ELIS

MESSENA

PELOPONNESUS

cujus Partes sunt sex

LACONIA

ARGOLIS

Argolis

Corinthiaca

ARCADIA

penes **MACEDONIAM**

penes **EPIRUM**

penes **ACHALIAM**

penes **LACONIAM** in **PELOP^{so}**

inter **EUROPAM** et **AFRICAM**

Lemnos

Corcyra

Euboea

Cyclades

Salamis

Ægina

Cephalenia

Zacynthus

Ithaca

Cythera

Creta

- Actium
- Stratus
- Leucas
- Pleuron
- Thermus
- Calydon
- Naupactus
- Cybinium
- Amphissa
- Cnemis
- Opus
- Blataea
- Delphi
- Criſſa ad Cirra
- Theba Bæotica
- Plataea
- Aulis
- Megara
- Athene
- Eleuſis
- Sicyonia
- Sicyon
- Æga
- Patrae
- Elis
- Olympia Piſa
- Lopreum
- Cypariſſa
- Methone
- Mefſona
- Sparta Lacedæmon
- Conopolis ad Tomarium
- Argos
- Mycenæ
- Epidaurus
- Corinthus
- Mantineæ
- Tegea
- Megalopolis
- Myrina
- Hepheſtias
- Corcyra
- Chalcis
- Eretria
- Delos
- Salamis
- Ægina
- Cephalenia
- Zacynthus
- Ithaca
- Cythera
- Gnoſſus
- Gortina
- Cydonia

et **INSULÆ**

APARIS

Chez l'Auteur aux Galleries du
Louvre — avec prié pour 20 ans
Rue et près de la Monnaie 1703.

Dans le Cloître de St Nicolas du Louvre 1707.

C
DE
C
DS
4

MACEDONIA
 et quæ sub nomine
MACEDONIÆ
 censentur,
 dividi possunt
 in

MACEDONIAM
 propriè dictam, *cujus*
 Regiones quatuor
 maiores

PROVINCLAS
ACQUISITAS aut
CONFEDERATAS

INSULÆ autem ad
 "jacent

REGIO PRIMA, in
 qua minores Regiones

REGIO SECUNDA

REGIO TERTIA

REGIO QUARTA

THESSALIAM
cujus Partes minores

EPIRUM *cujus* P

MACEDONIA *et* **THES-**
SALIÆ

EPIRO

Edonis,
 Odomantice,
 Bisaltia,
 Sintica.

Amphaxitis,
 Chalcidica,

Paraxia,
 Mygdonia,
 Pelagonia,
 Poeoniæ pars,
 Iori,
 Orbelia,
 Almopia.

Bottiaea,
 Pieria,
 Emathia,
 Linchestis,
 Poeoniæ pars,
 Astraum.

Pelagonia Tripolitis
 Deuriopus,
 Penestis,
 Stymphalis,
 Parthiæi,
 Dassaretij,
 Albani,
 Eordeti,

Taulantii,
 Elymiotis,
 Orestis,
 Atintania,
 Tymphæi.

Pelasgiotis,

Magnesia,

Phiotis,

Thessaliotis,

Estiæotis.

Chaonia,

Thesprotia,

Cassiopæa,

Molossis,
 Hellopes,
 Paroræi,
 Æthices,
 Dolopes,
 Aperantii,
 Amphilochi,
 Agræi,
 Athamanes,
 Perrhæbi,
 Dryopes.

Lemnos,
 Scyrus,
 Halonnesus,
 Peparethus,
 Sciathus, &c.
 Corcyra.

Philippi,
 Drabiscus.
 Amphipolis.
 Euporia,
 Callithera.
 Heraclea Sintica,
 Paracopolis.
 Thessalonica,
 Stagira.
 Singus,
 Acanthus,
 Athos.

Cassandria,
 Thorone,
 Olynthus.
 Eordea ad Begorr.

Bylazora,
 Stobi.
 Alorus.
 Iorum.
 Gariscus.
 Europus.

Pella,
 Alorus.
 Diium,
 Pidna.
 Edessa quæ est Ægea,
 Berræa,
 Scydra.
 Heraclea.
 Doberus.
 Astraum.

Acorus,
 Doliche,
 Pytheum.
 Symbara.
 Uscana.
 Gyrtona.

Erybaea.
 Lychnidus.
 Albanopolis.

Scampis.
 Dyrrachium ante Epidamnus

Apollonia,
 Aulon.
 Elymaea,
 Bullis.
 Amantia.
 Celetrum.
 Eginium.

Larissa,
 Mallæa,
 Phacum,
 Gonnus,
 Scotussa.

Demetrias,
 Iolcus,
 Pheræ,
 Melitea.
 Theba Phiotica,
 Echinus,
 Pharsalus,
 Lamia,
 Heraclea.

Hypata,
 Thaumaci,
 Cypæra.
 Metropolis,
 Pellinaeum,
 Tricca,
 Gomphi.

Oricum,
 Phœnice,
 Panormus,
 Onchesmus.

Buthrotum,
 Cichyrus,
 Phanotus.
 Buchatium,
 Cassiope,
 Nicopolis.

Ambracia,
 Passaro,
 Dodone.
 Niceum.
 Æthicia.
 Menelaus.

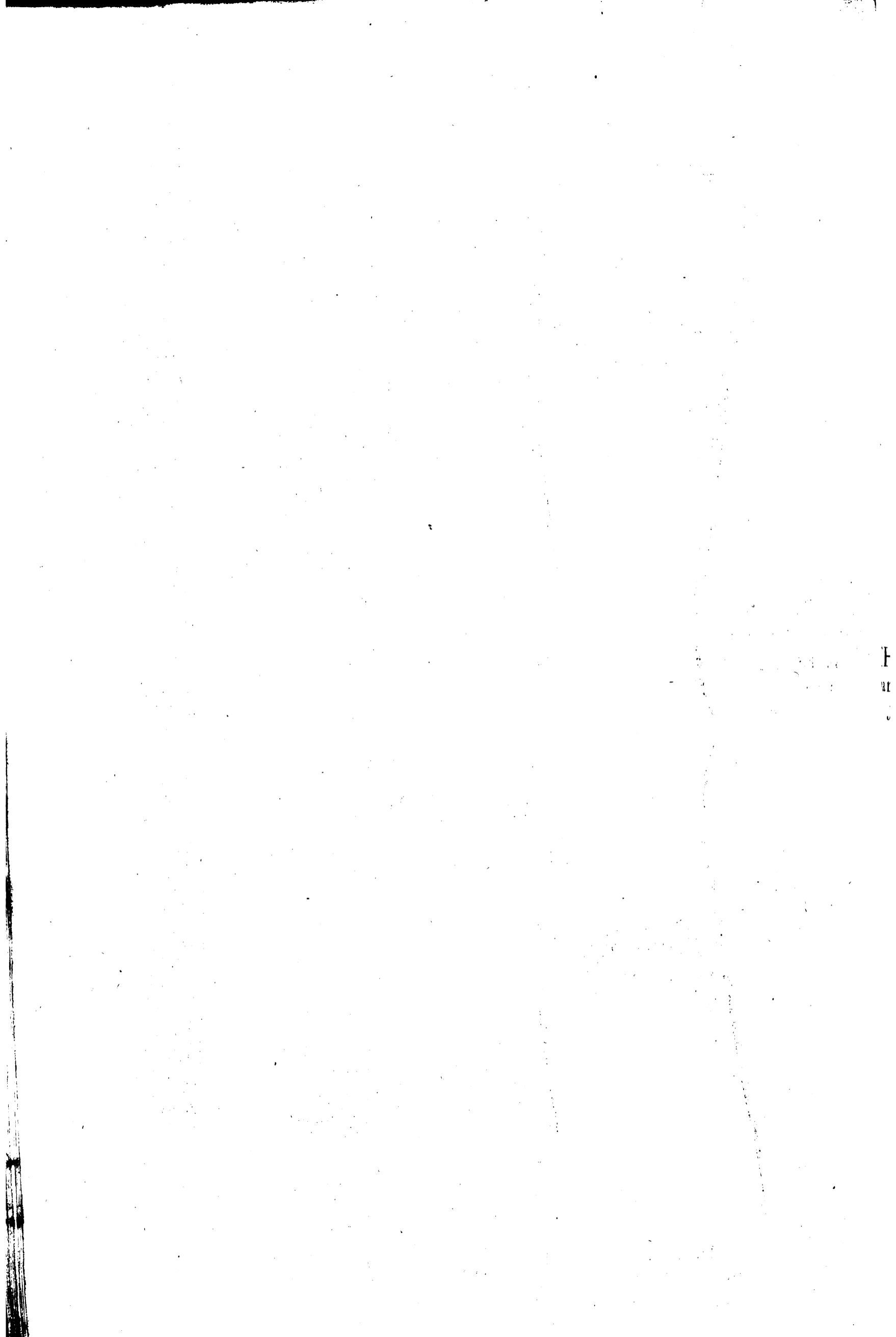
Argos Amphilocheicum.
 Ephyra.
 Argiæa.
 Naacium.

Myrina,
 Hephæstias.
 Scyrus.
 Halonnesus.
 Peparethus.
 Sciathus.
 Corcyra.

Aut. N. SANSON.

APARIS
 Chez l'Auteur aux
 Galleries du Louvre avec
 pour 20 ans 1667

J. Richer seul.

F
M
C

ACHAIAE
partes,
sunt

in Occidentali latere,

ACARNANIA, in qua Vrbes

ÆTOLIA.

VETUS,

NOVA.

DORIS,

LOCRIS,

LOCRI OZOLÆ,

LOCRI { EPICNEMIDII,
OPUNTII.

PHOCIS.

Elateam versus

Delphos versus.

BOEOTIA,

penes Copaidem lacum,

penes Corinthiacū sinu.

ATTICA.

MEGARIS,

ad Saronicum sinum,

in Mediterraneis,

ad Euripum,

EUBŒA,

in Ægæo mari,

CYCLADES. Ins. et Urb.

et Insulæ.

in Cretico mari,

et qua aliquando inter
Cyclades,

in Saronico sinu,

in Ionio mari.

{ Salamis, et V.
Ægina, et V.
Cephalenia, et V.
Zacynthus, et V.
Ithaca, et V.
Echinades. inter quas

{ Actium,
Anactorium,
Stratus,
Leucas,
Alyzia,
Oeniadae.
Pleuron,
Thermus,
Trichonium,
Oechalia,
Arjinoe.
Calydon,
Ægitiū,
Molycria,
Naupactus.
Cytinium,
Eryneum,
Bæum,
Pindus.
Amphissa,
Oecanthia,
Oenæ.
Cnemus,
Thronium,
Scarphia.
Opus,
Cynus,
Daphnis.
Elatae,
Amphiclea,
Lilæa,
Hyampolis,
Panopæa.
Delphi,
Daulis,
Ambryssus,
Crissa ab Cirra,
Anticirra.
Larymna,
Anthedon,
Aulis,
Tanagra.
Orchomenus,
Copa,
Cheronæa,
Coronæa,
Acrephia,
Lebædia,
Haliartus,
Onchestus,
Leuctra.
Thebæ Boeoticae
Plataea
Creusa,
Thebæ Corsicae.
Megara,
Nisæa,
Paga.
Eleusis,
Athena,
Pyreus portus,
Mumichia p.
Phalerus p.
Anaphlystus.
Decclia,
Aphidna.
Marathon,
Rhamnus,
Oropus.
Chalcis,
Eretria,
Geresus,
Carystus,
Cerynthus,
Orcus,
Ædepsus,
Ægæ Euboicae.
Delos,
Andros,
Tenos,
Mycone,
Syros,
Naxos,
Paros,
Siphnos,
Sicinos,
Ios,
Cia v Iulis,
Seriphos,
Cythnos.
Thera v Eleusim,
Melos,
Cimolis,
Therasia.
Salamis,
Ægina.
Cephalenia.
Zacynthus.
Ithaca.
Taphias quæ a Telebois

10
\$7
27
30

PELOPONNESUS
dividitur in
Regiones

Maritimas
quinque
aut
Septem,
quæ sunt

in Septentrionem

in Occidentem

in Meridiem

in Orientem

Mediterraneam unquam,
quæ

ACHAIA, in qua
Urbes

SICYONIA, Achaica aliq^{da} pars

MESSEŅIA

LACONIA
in qua

ARGOLIS

CORINTHIACA
Argolidis aliq^{da} pars

ARCADIA, cui⁹
Urbes

ad Corinthiacum
sinum interiore

ad Corinth' sin' ex-
teriore

ad Cor' sin' exter'

ad Chelonatem
sinum

ad Cyparissium sin'

ad Messeniac' sin'

ad Messeniac' sin'

ad Laconicum sin'

ad Argolicum s'

et SPARTANI. in medi'

ad Argolicum sin'

ad Saronicū sin'

ad Isthmum

in Septentrionem

Septentrionem inter
et Meridiem

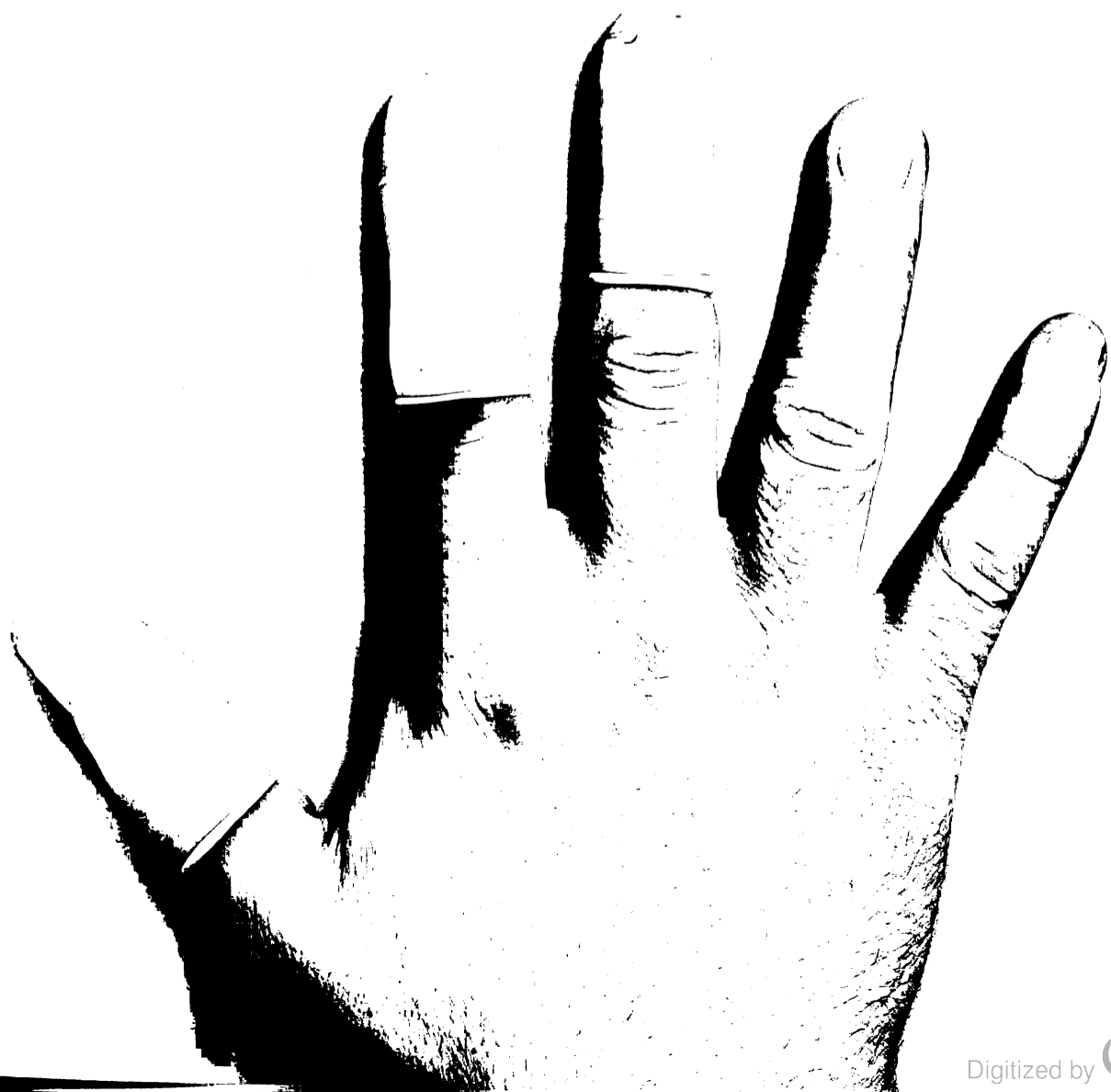
in Meridiem

- Agira,
- Ega Achaica,
- Bura,
- Helice,
- Cerynea,
- Agium,
- Rhydes.
- Patra,
- Phara,
- Olenus,
- Dyme,
- Tritæa.
- Sicyon.
- Cyllene,
- Pylus Eliaca,
- Elis.
- Olympia Pisa,
- Cyceium,
- Pheia,
- Pitane,
- Scyllus,
- Lepreum,
- Macistus,
- Pyrgum,
- Pylus Nestoriaca,
- Boalea,
- Hypana.
- Cyparissa,
- Pylus Messeniaca,
- Methone.
- Asine,
- Corone,
- Messenia,
- Phera,
- Stenoclerus,
- Andania.
- Alagoina,
- Geremia,
- Leuctra,
- Thalama,
- Oetylus,
- Cangopolis et Tanarium.
- Teuthrone,
- Pyrrhicus,
- Las,
- Gythium,
- Acria,
- Asopus,
- Boea.
- Cythera.
- Epidaurus,
- Zareca,
- Cyphanta,
- Prasæ,
- Geronthra,
- Marius.
- Sparta-Lacedæmon,
- Sellasia,
- Amyclæ.
- Argos,
- Thyrea,
- Lerna,
- Nauplia,
- Asine,
- Phlius,
- Hermione.
- Troæcen,
- Epidaurus.
- Mycenæ,
- Tiryis,
- Midea,
- Cleonæ,
- Nemea,
- Orneæ,
- Phlius.
- Corinthus,
- Lechaum navale,
- Cenchrea navale.
- Cynetha,
- Nonacris,
- Citor.
- Psophis,
- Caphya,
- Phoneus,
- Stymphalus.
- Orchomenus,
- Telphusa,
- Mantinea,
- Heræa,
- Alipheræ,
- Methydrium,
- Pallantium,
- Tegea.
- Megalopolis,
- Gortys,
- Manalus,
- Oresthasium,
- Phialia,
- Lycosura.

A PARIS

Chez P. Mariette rue S. Jacques à l'Espérance
avec privilège pour 20 ans 1667

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1207 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-936-3700
WWW.CHICAGO.EDU

